

LIETUVOS KELIAUTOJŲ SAJUNGA
VILNIAUS GEDIMINO TECHNIKOS UNIVERSITETO TURISTŲ KLUBAS

IV-os sudėtingumo kategorijos kalnų turizmo žygio, praeito Terskej-Alatau rajone,
Centriniame Tian Šanyje, 2019 metų rugpjūčio 19 – rugsėjo 4 dienomis

ATASKAITA

Up. Ryt. Kuiliu – up. Ašutor - per. Piet. Kuiliu (4230, 1B) – up. Vak. Kuiliu – led. 253 - per. Vytautas (4550, 2A-pirmas pralipimas) – led. 82 – led. 81 - per. TGS (4550, 3A) – rad. virš. VGTU (4682, 2A-pirmas pralipimas) - led. 74 - per. VGTU TK (4410, 2B-pirmas pralipimas) – led. 71 - led. Ryt. Karakoltor – up. Karakoltor – led. 61 – per. A.Stiopkino (4525, 2A) – led. Saryčat – per. Chatidži (4170, 2A*) – led. Čon-Uzen Ryt. – up. Čon-Uzen – up. Altyn-Arašān – kaim. Altyn Arašan.*

Grupės vadovas: Laurynas Marcinkus

El. paštas: laurynas.marcinkus@gmail.com

1. Žygio idėja

Laurynas ilgai narstė Tian Šanio kalnų žemėlapij ieškodamas įdomių ir mažai lankomų slėnių. Ir tokį užkampį atrado šalia visai populiarių ir gausiai kalnų turistų išvaikščių takų. Tarp Terskej-Alatau ir Kuiliu rajonų yra vos kelias perėjas ant žemėlapijo teturintis rajonėlis. Viena 1B nauja perėja pralipta 2011 metais, dar dvi nesudėtingos – 2014 metais. O perėjų čia tikrai nemažai.

Taip pat norėjosi surinkti komandą VGTU Turistų klubo pagrindu ir suteikti naujoms perėjoms ir viršūnėms su klubu bei universitetu susijusius pavadinimus. Visgi šiemet VGTU TK švenčia klubo 45 metų sukaktį. Prie kelių patyrusių ir kelių nedaug ar net visai kalnų patirties neturinčių klubiečių prisijungė stiprus ir techniškas Montis Magia klubo narys Vytautas. Komandos sudėtis leido planuoti naujus perėjų ir viršūnių pralipimus.

Žygio maršrutą suskirstėme į keturis etapus. Užmetimai leistų judėti su lengvesnėmis kuprinėmis. Įveikus pirmąją Kuiliu Piet. perėją, maksimaliame maršrute buvo numatyti tik nauji praėjimai jau minėtame užkampyje – trikampyje tarp Ašutor ir Karakaltor upių slėnių. Dėl itin mažo ataskaitų kiekio didžioji dalis informacijos apie naujas perėjas buvo gauta iš palydovinių nuotraukų bei topografinių žemėlapių. Žygio pabaiga buvo suplanuota šiaurinėje Terskej-Alatau kalnagūbrio pusėje civilizaciją pasiekiant Altyn-Arašan slėnyje, iki kurio maršrutas buvo sudėliotas pro lietuviškas viršūnes bei dar kelias potencialias niekieno neįveiktas kalnų perėjas.

2. Žygio rajonas

2.1 Rajono charakteristika

Terskej-Alatau ir Kuiliu rajonai yra centrinėje Centrinio Tian Šanio dalyje. Terskej-Alatau masyvas driekiasi išilgai Issyk-Kulio ežero pietuose. Atstumas nuo gyvenviečių, esančių šalia ežero iki pagrindinio kalnagūbrio iki 50km, todėl pasiekti kalnų slėnius iš šiaurės yra labai lengva. Dėl šios priežasties rajonas yra gausiai lankomas kalnų turistų, alpinistų ir šiaip pasivaikščioti mėgstančių entuziastų, kuriems taip pat yra keletas vaizdingų, gerai markiruotų ir nesudėtingų takų. Aukščiausios viršūnės, esančios ant pagrindinio kalnagūbrio – Karakol (5281 m), Džigit (5130 m) ir Oguz-Baši (5180 m). Taip pat gausu lietuviškais vardais pavadintų viršūnių ir viena perėja ant pagrindinio kalnagūbrio bei keletas ant šoninių. Rajonas pasižymi kritulių gausa.

Kuiliu masyvas driekiasi šiauriau Terskej-Alatau, kuriuos skiria Kuiliu upė. Nuo Ak-Širako skiria up. Irtaš, o nuo Inylčekio rajono – up. Sarydžaz. Patekimas į Kuiliu yra daug ilgesnis ir kartais gali būti keblus, todėl rajonas yra retai lankomas – viena grupė per sezoną. Aukščiausios viršūnės yra Obručeva (5203 m) ir Sovietų Konstitucijos (5281 m). Rajonas pasižymi savo aukščiu, atvažiuojama jau virš miško zonos.

Didžioji mūsų maršruto dalis ejo tarp šių dviejų pagrindinių rajonų – trikampyje tarp Ašutor ir Karakoltor upių slėnių. Šį trikampį aiškiai uždaro abi kalnų grandines šiaurės-pietų kryptimi jungiantis kalnagūbris. Vidutinis perėjų aukštis jame 4400 m. Kiek žemesnės apie 4200 m aukščio yra kelios perėjos tarp Ašutor ir Vak. Kuiliu upių. Trikampyje snieguotų šlaitų ir ledynų kiekis bei plotas mažesnis nei Kuiliu, bet ženkliai didesnis nei Terskej-Alatau. Vyksta logiškas perėjimas tarp abiejų rajonų. Kritulių kiekis čia artimesnis Kuiliu rajonui ir pastebimai mažesnis nei šiaurinėje Terskej-Alatau kalnagūbrio pusėje, iš kurios žygio metu dažnai girdėdavome ir matydavome besitrankančius žaibus.

Žygio datą 08.17 – 09.07 pasirenkame neatsitiktinai. Keletą metų iš eilės šiame rajone tradiciniais kalnų žygių mėnesiais – liepą ir rugpjūtį – oro temperatūra beveik niekad nenusileidžia žemiau nulio. Dažnai net ir 5 km aukštyje nebūna minuso. Dėl to daug daugiau byra akmenys, tenka klampoti per šlapią sniegą ir niekada nesusidaro firnas. Tikimės žemesnių vidutinių temperatūrų ir minuso naktimis.

2.2 Logistika

Ukrainiečių avialinijomis UIA iš Vilniaus su persėdimu Kijeve skridom į Alma Ata, Kazachstane. Bilietai pirmyn-atgal kiekvienam kainavo po 311 eur. Tokia kaina stabiliai laikosi jau kelis metus iš eilės. Registruotas bagažas 23kg bei du rankiniai bagažai 7+5kg. Kazachstanas taip pat jau kelis metus Lietuvos piliečiams yra įvedęs bevizį režimą. Kirgizijoje mums nuo dar seniau vizų irgi nereikia. Iš Alma Atos yra du keliai iki Karakolo – miesto, iš kurio vyksta visi prisitraukimai prie Centrinio Tian Šanio kalnų. Galima važiuoti geresniais keliais, bet ilgesnį atstumą per Kirgizijos sostinę Biškeką, arba trumpesniu, bet prastesniu keliu per kalnų perėją apvažiuojant Šiaurinio Tian Šanio kalnus iš rytų (artimiausiais didesnis miestas Kazachstane – Kengen). Laiko atžvilgiu kelionės trukmė atitinkamai 10 ir 7 valandos. Reikia pastebėti, kad pasienio postas veikia tik iki 17 val. Mes pasirinkome važiuoti trumpesniu keliu su kompanija <http://alpindustria.nsk.ru>. Jos vadovybinkas Cepreй (+79137901018), surado vietinį Karakole gyvenantį vairuotoją ir pasiūlė trečdaliu mažesnę kelionės kainą, nei per ilgus metus patikimo kelionių logistikos bei gelbėjimo darbų organizatoriaus vardą užsitarnavęs Igor Chanin (“Alp-Tour-Issyk-Kul”, +996 555 445174, khanin2003@mail.ru). Transportą į kalnus ir iš kalnų organizavome per Igorį. Taip pat jis mum iš anksto sutvarkė leidimus į pasienio zoną vykstant į Kuiliu rajoną. Iš Karakolo į Alma Atą važiavome su ta pačia firma kaip ir į priekį, tačiau per Biškeką ir ne greitesniu, bet vaizdingesniu keliu apvažiuojant Isyk-Kulio ežerą iš pietų. Rekomenduojame šį maršrutą – turint laiko galima užsukti į gausybę spalvų žavintį Skazka slėnį.

3. Žygio duomenys

3.1 Grupės nariai

Dalyvis	Gim. metai	Kalnų žygių patirtis	Kaip atrodo
Laurynas Marcinkus, vadas	1989	2018 Pietvakarių Pamyras, VI s.k, vado pavaduotojas 2016 Centrinis Kaukazas, IV s.k., vadas 2015 Centrinis Tian Šanis, VI s.k., vado pavaduotojas 2014 Centrinis Tian Šanis, VI s.k., dalyvis 2013 Centrinis Kaukazas, IV s.k., vadas 2012 Centrinis Pamyras, VI s.k., dalyvis	
Andrius Dubrovskis, vado pavaduotojas, remontininkas	1980	2018 Centrinis Tian Šanis, III s.k., vadas 2014 Centrinis Tian Šanis, VI s.k., dalyvis 2013 Centrinis Kaukazas, IV s.k., vado pavaduotojas 2011 Centrinis Kaukazas IV s.k., vadas	
Vytautas Rukštelė, medikas,	1980	2017 Centrinis Kaukazas, II s.k., vadas 2014 Centrinis Tian Šanis, III s.k., dalyvis 2012 Centrinis Kaukazas, II s.k., dalyvis 2010 Fanai, II s.k., dalyvis 2015 Aukštieji Tatrai (žiema). Techniniai ir ledo įkopimai: 2010 – 2018 Aukštieji Tatrai/Alpės, max V+ s.k. 2018 Mont Blanc, PD+, vadas 2018 Kazbek, PD, vadas	

Vladas Dabkevičius, maistininkas	1986	2018 Centrinis Tian Šanis, III s.k., vado pavaduotojas 2015 Pirėnai, II s.k., vadas 2013 Centrinis Kaukazas, III s.k., vadas 2012 Škotija, II s.k., dalyvis Pėsčiųjų žygiai: 2009 Poliarinis Uralas, II s.k., dalyvis	
Augustinas Šueris, finansininkas, navigatorius	1993	2017 Aukštieji Tatrai žiemą, I s.k., dalyvis 2018 Aukštieji Tatrai žiemą, mokomoji kelionė, vadas	
Robert Kirilin, metraštininkas, fotografas	1994	Naujokas	

Augustinas ir Vytautas praėjo pirmas 6 žygio dienas, kiti dalyviai - visą žygį.

3.2 Žygio duomenys ir maršrutas

Rajonas: Terskej-Alatau, Centrinis Tian Šanis, Kirgizija

Žygio tipas: kalnų turizmas

Sudėtingumo kategorija: ketvirta

Maršruto ilgis: 111,3 km

Aktyvaus žygio laikotarpis: 2019 rugpjūčio 19d. – rugsėjo 4d. (17 dienų)

Visos kelionės laikotarpis: 2019 rugpjūčio 17d. – rugsėjo 7d.

Komandos narių: šeši

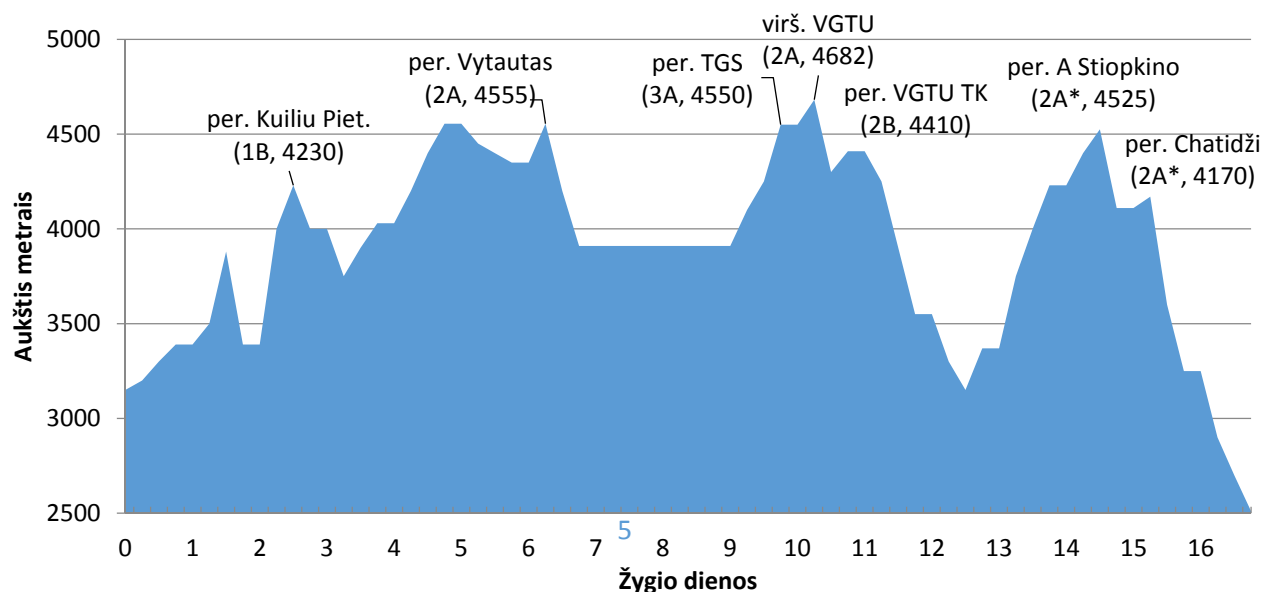
Komandos vadovas: Laurynas Marcinkus

3.3 Perėjų ir viršūnių sąrašas su koordinatėmis

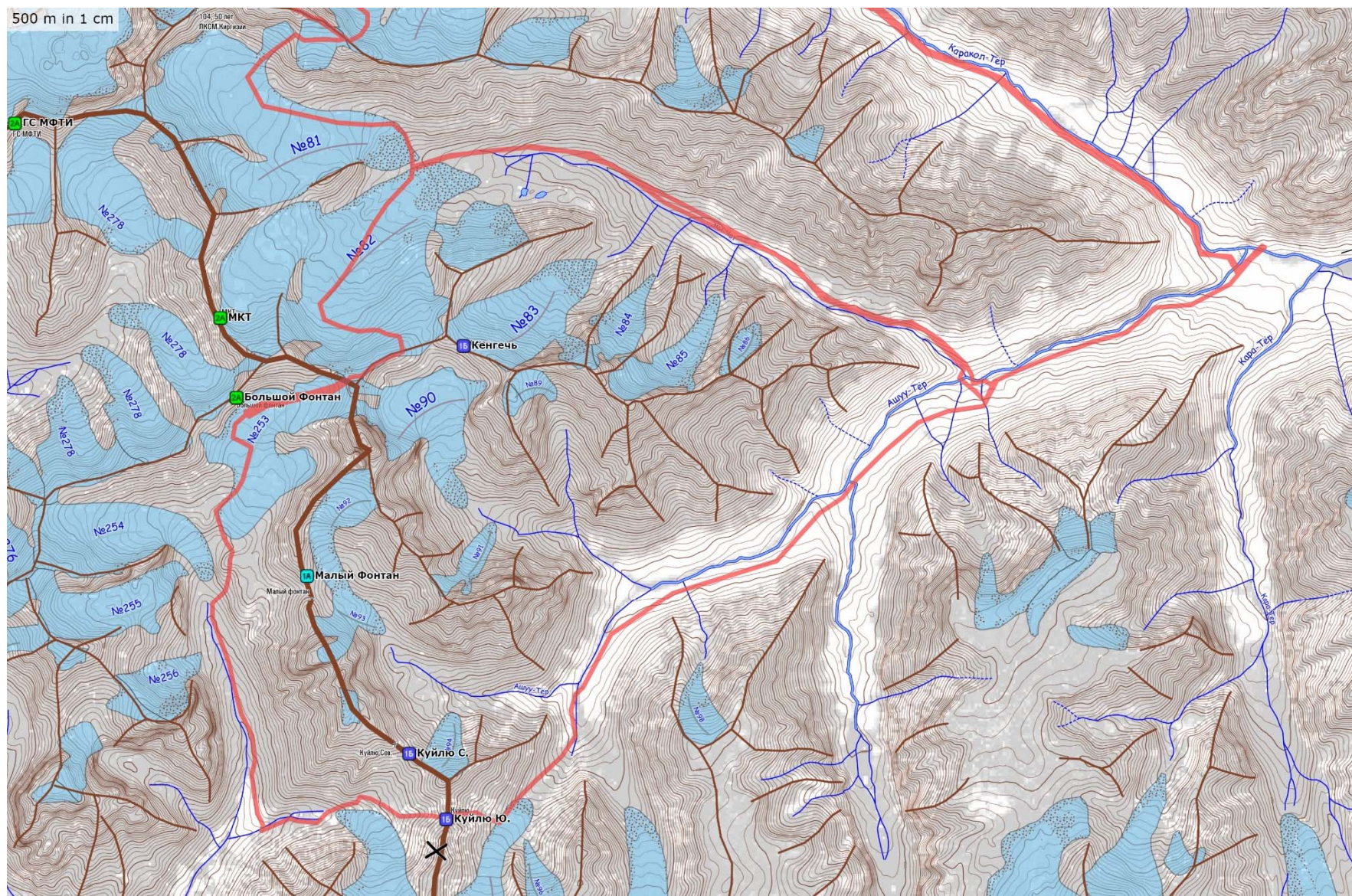
1 lentelė. Įveiktų kliūčių sąrašas.

Nr.	Kliūtis	Pavadinimas	Aukštis	Sudėtingumo kategorija	Koordinatės, °
1.	Perėja	Kuiliu Piet.	4230 m	1B	N 42.076302 E 78.602119
2.	Perėja	Vytautas [p/p]	4555 m	2A	N 42.118494 E 78.588535
3.	Perėja	TGS	4550 m	3A	N 42.150676 E 78.583432
6.	Viršūnė	VGTU [p/p]	4682 m	2A	N 42.153568 E 78.582700
7.	Perėja	VGTU TK [p/p]	4410 m	2B	N 42.158347 E 78.582662
8.	Perėja	A.Stiopkino	4525 m	2A*	N 42.219273 E 78.654399
9.	Perėja	Chatidži	4170 m	2A*	N 42.236081 E 78.667266

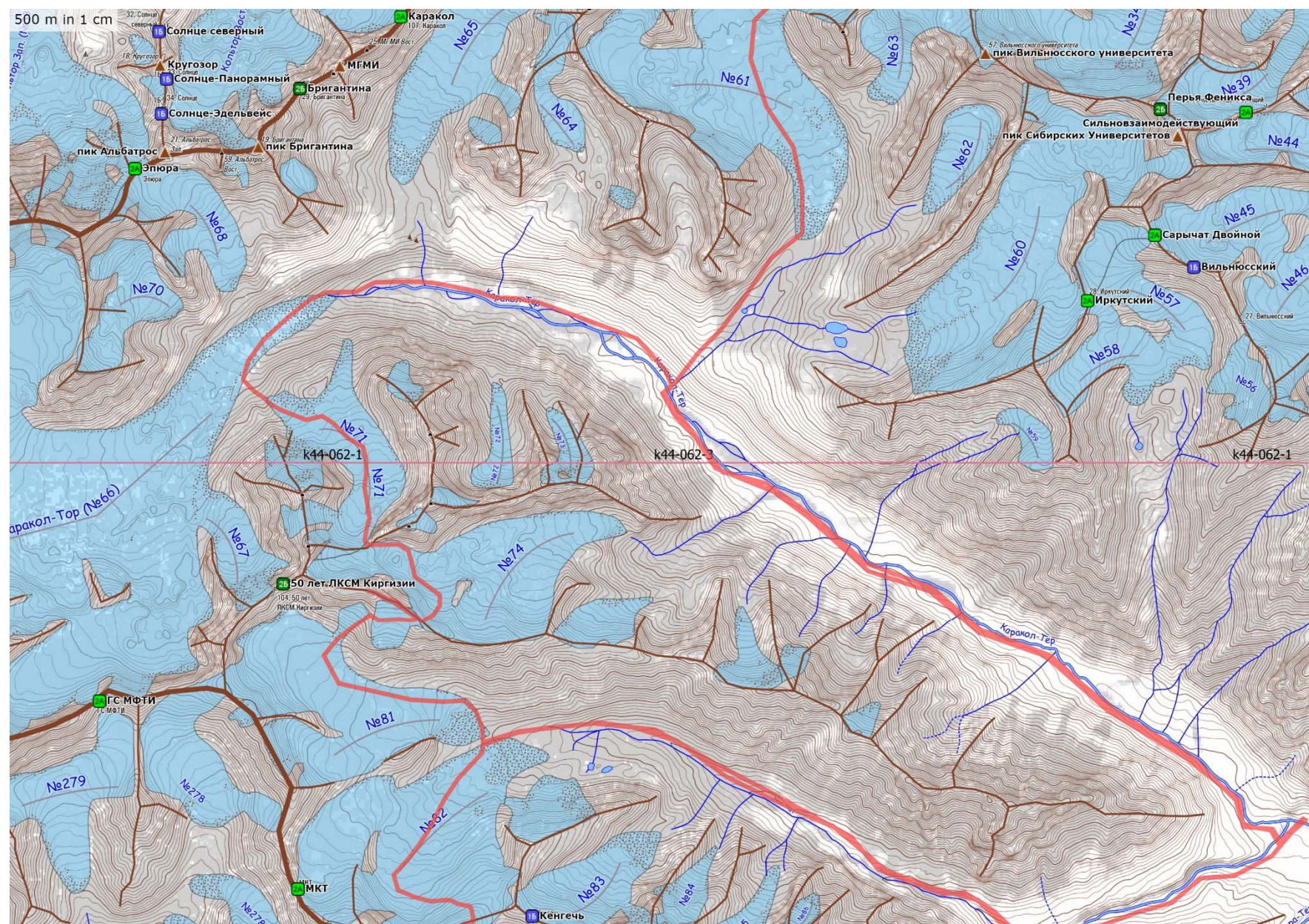
3.4 Aukščio grafikas

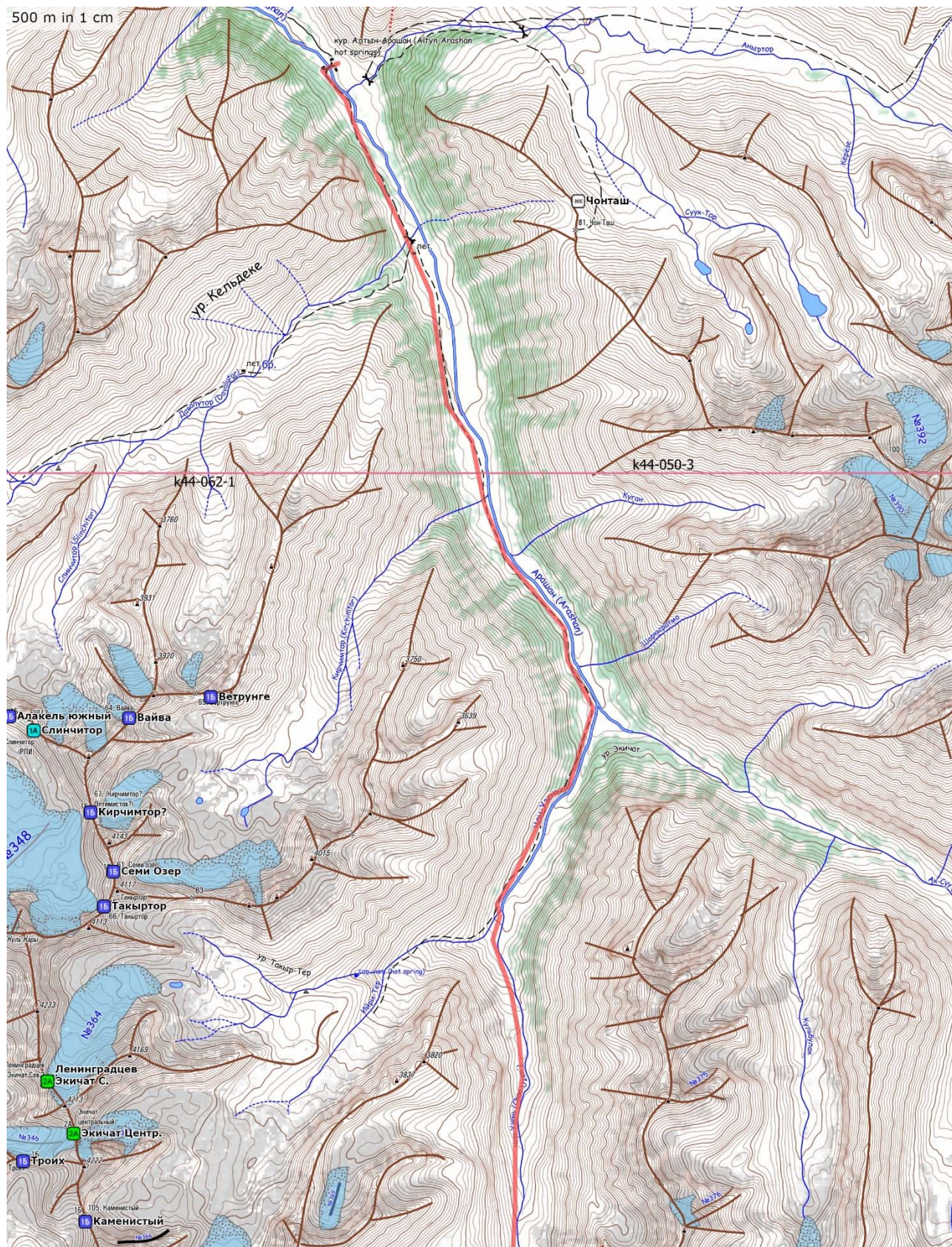
3.5 Maršruto schemas

Pirmojo etapo maršrutas

Antrojo etapo maršrutas

Trečiojo etapo maršrutas

3.6 Žygio grafikas

Pastaba. Grafike pateiktas ėjimo laikas yra grynas ėjimo laikas atėmus visus sustojimus. Taip pat mūsų naudotos virvės buvo 60 m ilgio.

2 lentelė. Žygio grafikas.

Data	Žygio diena	Maršrutas	Aukštis	Aukščių kaita	Nueitas kelias	Ėjimo laikas	Etapo charakteristika	Oras
Rugp. 17		Vakare lėktuvu Vilnius – Kijevas – Alma Ata						
Rugp. 18		Alma Ata - Karakolas					Autotransportas, maisto apsipirkimas Karakole	
Rugp. 19	1	Karakolas – up. Ryt. Kuiliu aukštupys – up. Ašutor	3150m 3390m	240m	4,1km	1:55	Autotransportu iki santakos, po to pėsčiomis per negilų sniegą	Debesuota, slėnyje žemi debesys
Rugp. 20	2	Up. Ašutor – up. Ekičat aukštupys – up. Ašutor	3390m 3880m 3390m	+490m -490m	14,4km	7:10	Nešame užmetimą (kuprinės iki 10kg). Brendame per Ašutor ir Ekičat upes. Kair. Ekičat krantu žoliniu šlaitu, vėliau stambia morena su sniego intarpais ir palei upę iki aukštupio ir atgal.	Debesuota su pragiedruliais
Rugp. 21	3	Up. Ašutor – per. Piet. Kuiliu (1B, 4250)	3390m 4230m 4000m	+840m -230m	10,7km	7:00	Apsnigtais žoliniais šlaitais slėniu, vėliau akmenynais taku palei upę, brendame per upę. Ledyno morena, nuobirynu, vėliau 35° sniegu į perėją. Sniegu 35° nuo perėjos ir ledyno kišene iki nakvynės.	Iki vakaro debesuota su pragiedruliais, vakare giedra
Rugp. 22	4	Up. Ryt. Kuiliu iki led. Nr. 254	4000m 3750m 4030m	+280m -250m	5,1km	2:55	Iš ledyno kišenės iki upės stačia morena žemyn, du kart peršokam upę iki santakos. Pieva, vėliau akmenynais palei upę lėkštu slėniu aukštyn.	Ryte giedra, dieną nedaug debesų, vakare debesuota, pasninga
Rugp. 23	5	Led. Nr. 253 – per. Vytautas (2A, 4555) [p/p]	4030m 4555m	+525m	4,1km	6:40	Kelios stačios atkarpos upelio krantu ir palei ledyno kraštą negiliu rankliuftu aukštyn. Ryšiais uždaru ledynu su daug plyšių, 100m pakilimo iki 35° sniego šlaitu į perėją. Visą dieną išsidalinę nešam Vytauto kuprinės svorį.	Iki pietų giedra, po to kelis kartus trumpai pasnyguriuoja ir vėl saulėta, vakare tirštai debesuota
Rugp. 24	6	Per. Vytautas (2A, 4555) - led. Nr. 253	4555m 4350m 4450m 4350m	+100m -305m	3,5km	4:10	Gelbėjimo darbai: nuleidinėjame Vytautą tuo pačiu keliu atgal - 30° šlaitas. Po to tempiame per lėkštą ledyną ir plyšius. Nemiegota naktis prižiūrint ligonį iki atskris sraigtasparnis.	Ryte šikna, per piet giedra, vakarop audros debesys, vėlai vakare giedra

Rugp. 25	7	Led. Nr. 253 – per. Vytautas (2A, 4555) [p/p] – led. Nr. 82	4350m 4555m 3910m	+205 -645m	8,8km	4:45	Tuo pačiu keliu iki perėjos jau keturiose. Žemyn nuo perėjos ryšiais traversuojant 30-40° sniego šlaitą, žemyn 30° sniego šlaitu, uždaru ledynu su nedaug plyšių, lėkštu ledynu be plyšių.	Giedra su retais debesėliais
Rugp. 26	8	Poilsis	3910m	-	-	-	-	Giedra
Rugp. 27	9	Priverstinis poilsis dėl blogo oro	3910m	-	-	-	-	Žemi tiršti debesys
Rugp. 28	10	Led. Nr. 81 – per. TGS (3A, 4550)	3910m 4550m	+640m	3,8km	3:35	Ryšiais uždaru ledynu. Iki 45° pakilimas upelio vaga akmenimis, stambia morena ir giliu sniegu ant perėjos.	Giedra su retais debesėliais
Rugp. 29	11	Rad. virš. VGTU (2A, 4682) [p/p] – led. Nr. 74 – per. VGTU TK (2A*, 4410) [p/p]	4550m 4682m 4300m 4410m	+242m -382m	3,7km	5:10	Radialiai į viršūnę ryšiu 30-35° sniego šlaitu su uolų intarpu ir atgal tuo pačiu keliu. Nuo perėjos žemyn 5 virvės sniego-ledo šlaitu nuo 45° viršuje iki 35° apačioje, 3m vertikali ledo sienutė. Ryšiais uždaru ledynu į naują perėją.	Ryte ir vakare giedra, per piet apie 1 val pasninga
Rugp. 30	12	Per. VGTU TK (2A*, 4410) [p/p] – led. Nr. 71 – led. Ryt. Karakoltor – up. Karakoltor	4410m 3550m	-860m	5,7km	4:00	Nusileidimas nuo perėjos: ledokričio krašte 2 virvės ledo-sniego šlaitu. 1 – 50-55°, 2 – 45-50°, du nedideli bergršrundai. Toliau uždaru ledynu ryšiais, stambiais akmenynais ant atviro ledyno. Akmenynu palei upę.	Ryte ir vakare giedra, per piet sninga, netoliese žaibuoja
Rugp. 31	13	Up. Karakoltor – up. Ašutor – up. Ryt. Kuiliu – up. Ašutor – up. Karakoltor	3550m 3150m 3370m	+220m -400m	26,4km	7:00	Neryškiu taku žemyn Karakoltor up. kair. krantu, jos perbridimas ir be daiktų aiškiu taku deš. krantu iki užmetimo perbrendant Ašutor ir atgal tuo pačiu keliu.	Ryte ir vakare giedra, per piet iškrenta keli lietaus lašai
Rugs. 1	14	Led. Nr. 61 slėnis – led. Nr. 61	3370m 4230m	+860m	6,6km	4:20	Aukštyn žoliniu 40° šlaitu, vėliau akmenynais palei upę, atviru lėkštu ledynu ir 30° ledo šlaitu	Ryte giedra, nuo pietų tirštai debesuota
Rugs. 2	15	Led. Nr. 61 ryt. atšaka – per. A. Stiopkino (2A*, 4525) – led. Saryčat	4230m 4525m 4110m	+295m -415m	4,3km	6:25	Ryšiais uždaru ledynu su daug nedidelių plyšių iki perėjos papėdės. Toliau 30-40° akmeniniu kuluaru, 40m žumaras akmeniniu 45° kuluaru, dar viena virvė 45° akmenų/sniego/ledo šlaitu. Žemyn nuo perėjos 2 sniego/ledo virvės - 5m 60° sienute, tada iki 45°. Ryšiais 40° giliu sniegu žemyn, uždaru ledynu klimpstant giliame sniege.	Ryte debesuota, per piet sninga ir pučia stiprus vėjas, vakare giedra

Rugs. 3	16	Led. Saryčat – per. Chatidži (2A*, 4170) – led. Vak. Čon-Uzen – up. Čon Uzen	4110m 4170m 3250m	+60m -920m	5,5km	4:35	Iki perėjos ryšiais uždaru lygiu ledynu. Žemyn 4 virvės 40-45° sniego šlaitu, 50 m 35° sniego šlaitu ryšiais. Atviru ledynu, su tarpinėmis morenomis, po to viršutine ledyno morena ir akmenynais palei upę turais žymėtu taku.	Ryte ir vakare giedra, per piet keli debesėliai
Rugs. 4	17	Up. Čon-Uzen – up. Altyn-Arašān – kaim. Altyn-Arašān	3250m 2510m	-740m	16,9km	6:15	Žemyn turais žymėtu taku palei upę žole ir akmenynais, vėliau aiškiu gyvulių ir žmonių taku pievomis iki kaimo.	Ryte ir vakare debesuota, per piet beveik giedra

Iš viso nueita 121,4 km.

Iš viso pakilimų - 5665 m, nusileidimų - 6320 m.

4. Maršruto techninis aprašymas

Rugpjūčio 19d. (1 žygio diena)

Iš Karakolo išvažiuojam 8:20, ant 3600 m perėjos būnam 11:00. Visur balta balta – prieš tris dienas kalnuose privertė galybę sniego. Prognozės rodė, kad ant Chan Tengrio turėjo iškristi 1 metras šviežio sniego. Chaninas dar vakar rodė kaip mūsų šiandieniniame kelyje sniego lavina užvertė jo mašiną. Kelias pravalytas, nes čia kursuoja pasieniečiai. Nusileidus nuo perėjos jų poste užtrunkam 40 min – Andriaus leidime į pasienio zoną nurodytas neteisingas paso numeris. Po kelių skambučių ir pasidalinimo maistu, nes nei alkoholio, nei cigarečių neturėjome, problemos nebeatrodo tokios rimtos ir važiuojame toliau. 12:30 iš pagrindinio kelio sukame į Kuiliu slėnį.

Kelias palei Kuiliu upę

Iki slėnio galo pasitaiko kelios per kelią nuvažiavusios paviršinės lavinos. 14:45 privažiuojam kelio pabaigą 200m žemiau Karakaltor ir Aštūr upių santakos. Per Ryt. Kuiliu upę yra itin siauras, bet tvirtas ir mašina pravažiuojamas tiltas, kuriuo dar galima kelis šimtus metrų nuvažiuoti iki aukščiausiai slėnyje gyvenančių piemenų kiško. Mes išlipame prie tilto ir kiek palipę į šlaitą slepiame užmetimą paskutinei žygio daliai. Ateina nelabai rusiškai kalbantis piemuo ir pakviečia pas save į namus. Trumpai užsukame išgerti arbatos. Kitas piemuo laisvai kalba rusiškai ir papasakoja slėnio aktualijas.

Tiltas per Ryt. Kuiliu upę

17:00 pajudam savo keliais – dešiniu Ašutor upės krantu šiek tiek atsitraukus nuo upės. Apie 20 min einame per sniegą pramintu taku gan aukštai virš upės. Takas slepiasi po sniegu, užtinkam tik jo nuotrupas. Traversuojame šlaitą neprarasdami aukščio. Sniego iki pusės blauzdy, vis paslystam ant po sniegu besislepiančių žolės kupstų, bet iki upės nesileidžiam. Su dviem sustojimais pailsėti 19:40 stojame nakvynei prie nedidelio upeliuko, kur randame lygaus ploto palapinėms. Iki dešinio Ašutor upės intako apie 500m. Nors ir matosi Ašutor ir Ekičat upių santaka, iki jos nesileidžiam – šlaitai atrodo gan statūs ir dėl apsnigtos žolės slidūs. Sausomis sąlygomis nusileidimas iki pagrindinės upės problemų sukelti neturėtų. Aukštis 3390 m. Visą dieną debesuota, vakare temperatūra +3°C.

Rugpjūčio 20d. (2 žygio diena)

Išeiname 9:00. Šiandien nešame užmetimą į Ekičat upės aukštupį. Kuprinės sveria apie 10 kg. Nuo nakvynių kylam sniegu padengtu žoliniu šlaitu įstrižai į viršų. Sekdami piemenų pėdas, pataikome į deš. Ašutor intako perėjimą 500 m aukščiau jo santakos su pagrindine upe. Žemiau nuo mūsų kertamos vietos, intako krantai labai statūs ir formuoja kanjoną. Kirtus upelį leidžiamės link Ašutor upės šiek tiek atokiau nuo intako, kur matosi gražus nuėjimas iki upės. Ašutor pasiekiamė per 25 min. Čia tikra sankryža – į Ašutor iš kairės įteka Ekičat, o iš dešinės – mūsų ką tik kirstas vidutinio dydžio upeliukas. Ieškom kaip peršokti Ašutor upę. Po 20 min nesėkmingų paieškų, brendame per upę. Vandens šiek tiek virš kelių. Brendame susikibę visi 6. Ilgai neieškojė peršokimo variantų, perbrendame ir Ekičat upę.

Ekičat upės slėnis

Ekičat ir Ašutor upių santaka

10:40 žoliniu šlaitu kylame į kairįjį Ekičat upės slėnio krantą. Statokas 100 m aukščio pakilimas išveda į žolinę terasą, kurią dalimis dengia sniegas. Kylame slėniu aukštyn šiek tiek toldami nuo upės norėdami apeiti vis išdygstančius gūbrius ar šoninius upės kanjonus. Einame stambia morena be tako, kartais su sniego intarpais, kurio kylant aukštyn vis daugėja, daug gyvų akmenų – varginantis ėjimas.

Traversuojame šlaitą toliau nuo upės

Upės kanjonas atrodo pradeda platėti, bet mūsų upės pusėje vis dar matosi prispaudimas. Rizikuojam ir leidžiamės link jo. Jis pasirodo lengvai įveikiamas (šiomet upėse žemas vandens lygis). 13:05 stojam pietų šalia upės jau išlėkštėjusiame slėnyje. 14:05 judam toliau palei upę, nuo jos atsitraukdami ne daugiau 20 m. Atsiranda keletas turų. 15:00 du komandos nariai leidžiasi atgal, nes jaučia vis stipresnius kalnų ligos simptomus. Keturiese 15:55 surandame vietą užmetimui palikti. Aukštis 3880 m.

Nusileidus prie Ekičat upės

Ekičat upės aukštupys

16:20 – 17:20 judame atgal ir pasiekiamo bendražygius prie didesnio kairiojo upės kranto prispaudimo, šiek tiek žemiau upės tekėjimo kryptimi nei eidami į priekį nusileidome prie jos. Nutariame išbandyti naują kelią. Vidutinio smulkumo morena traversuojam upės prispaudžiamą šlaitą. Beveik iškart seka dar vienas prispaudimas, kurį įveikę matome, jog ir toliau jie nesibaigia.

Grįždami atgal pabandome naują kelią šalia upės

Vėl užkylame į šlaitą virš upės

Nusprendžiame vėl kilti aukštyn į šlaitą ir traversuoti kaip ir einant į priekį. Šįkart laikomės arčiau upės. Randame turų ir net tako užuominų, kai kur net labai ryškių. Pridedame savo turų. 19:05 pasiekiamo Ašutor upę. Nesikeliame per Ekičat upę, o tiesiai brenam per Ašutor žemiau abiejų intakų. Vandens ženkliai virš kelių, bet trumpikių nei vienas nesuslampam. Apie šimtą metrų pasileidžiame dešiniu Ašutor krantu žemyn ir randam užkilimo taką ant žolinio šlaito. Išlipus ant kalniuko pamatome 100 m nuo palapinių 3 meškas, kurios judėjo tiesiai link jų. Šaukiame, griaudžiam, daužom lazdom, bet jos nubėga ne iš kart ir dingsta aukščiau šlaite esančioje kišenėje. Taip ir nematėm, ar jos pabėgo iš tos kišenės, nes beveik iškart sutemo. Neramiai gaminamės vakarienę ir miegam neramiai. Oras didžiąją dienos dalį saulėtas su šiek tiek debesų.

Rugpjūčio 21d. (3 žygio diena). Per. Piet. Kuiliu (1B, 4230)

Budintysis keliasi 6:00, išeinam 9:00. Tuo pačiu keliu kirtus vakar pirmą įveiktą upeliuką, toliau nesileidžiame prie upės, bet traversuojame šlaitą nemesdami aukščio. Nemažai aptirpęs sniegas vis atveria tako kontūrus. 10:05 prieiname deš. Ašutor intaką, ištekančią iš Ryt. Ašutor ledyno. Vandens nėra labai daug, ieškom vietos, kur galėtume akmenimis pereiti upę. Galiausiai nusprendžiame bristi. 11:00 toliau kylame Ašutor upės slėniu, vėl kiek toliau nuo pačios upės. Žolinis šlaitas tik kai kur padengtas sniego lopinėliais.

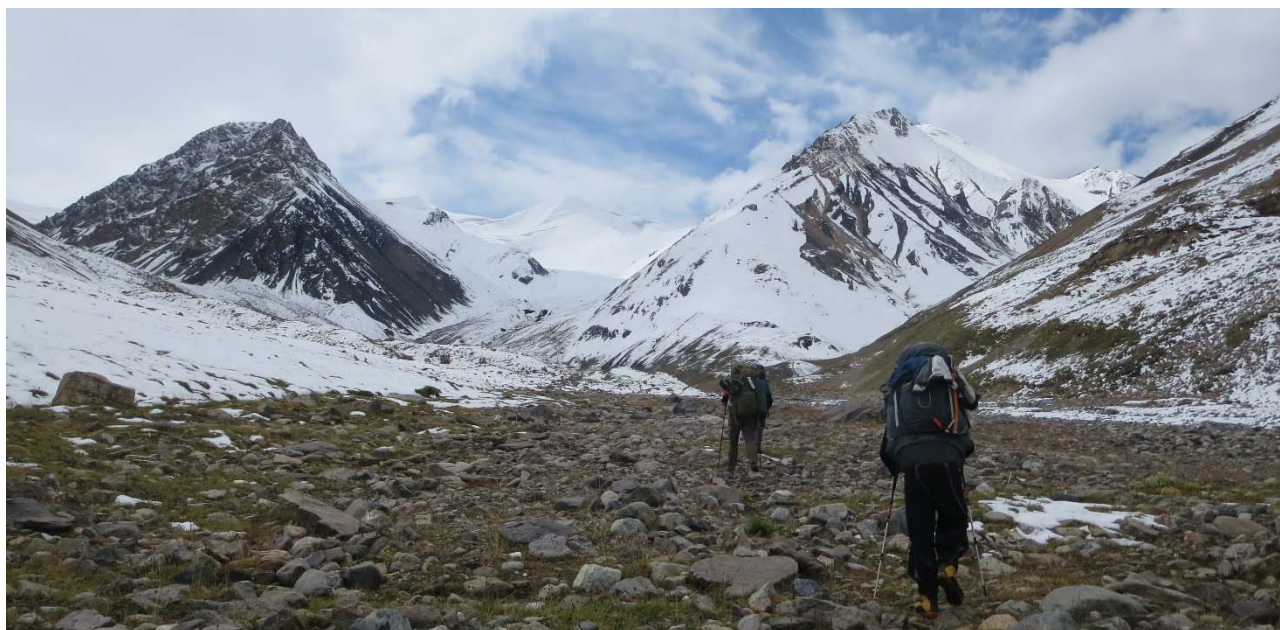
Žolinis šlaitas perbridus dešinįjį Ašutor intaką

Sutinkam du vokiečius judančius ta pačia kryptimi. Jie nori pereiti vieną perėją ir plaukti Irtaš upe pripučiamais laivais, kuriuos nešasi kuprinėse. Informacijos nei apie perėjas, nei apie upę per daug neturi.

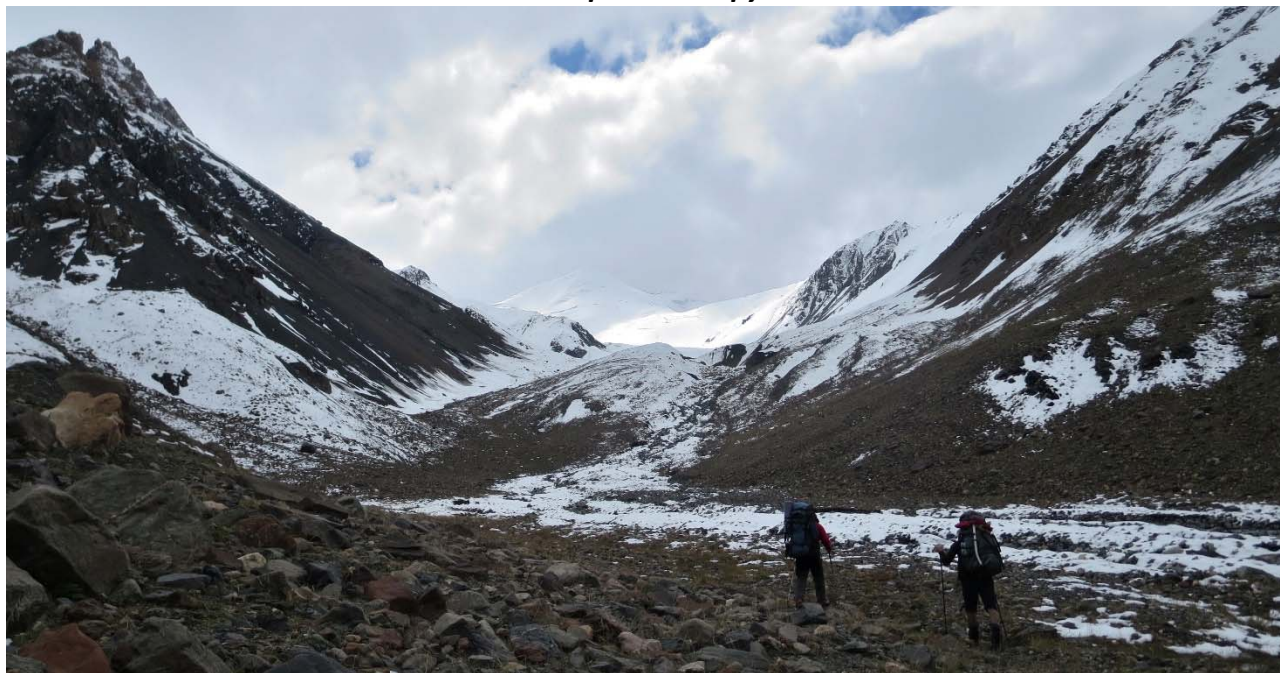

Ašutor upės slėnis

Po 30 min ėjimo leidžiamės prie Ašutor upės ir toliau judam šalia jos neryškiu taku.

Ašutor upės aukštupys

Led. Nr. 95 liežuvis

13:00 pradedam kilimą link savo pirmosios perėjos. Deš. Ašutor intaką pereiname 300 m aukščiau santakos ir judam palei iš ledyno tekantį upelį. Kylame ledynu užneštu viršutine morena. Statesnis pakilimas atrodo lengviau įveikiamas dešine puse, tačiau mes stojame kairėje, šalia upelio kad turėtume vandens pietų metu. Augustinui pradeda smarkiai skaudėti galvą. 15:20 pajudame toliau. Kelis kartus stojame nukrauti nuo Augustino svorį.

Už tamsios morenos suksime šlaitu į dešinę

17:05 sukame į dešiniame šlaite esantį statų nuobiryną. Galima būtų rinktis apeiti šią vietą dar kiek paėjus į priekį ir gūbrį įveikti iš kairės, bet ten nemažai sniego ir šoninė morena neatrodo labai lygi. 17:25 išlipame nuobiryno stačiausią dalį smulkia morena kuluaru ant lygios aikštelės. Nuo čia per dešinę galima tiesesniu keliu kilti į šiaurinį Piet. Kuiliu perėjos balną (vokiečiai į ją nusuko dar anksčiau). Mes pasirenkame kilti abiejų perėjų cirko viduriu, kur lėkščiau, stambesni akmenys ir daugiau sniego. 40 min iki statesnio pakilimo pradžios į tarp perėjų esančią viršūnelę. Kairiau esantis tiesiausias kelias į perėją atrodo statokas ir su daug sniego, o šiauriau nuo viršūnelės esantis balnas atrodo aukštesnis ir kelias iki jo ilgesnis, bet mažiau status.

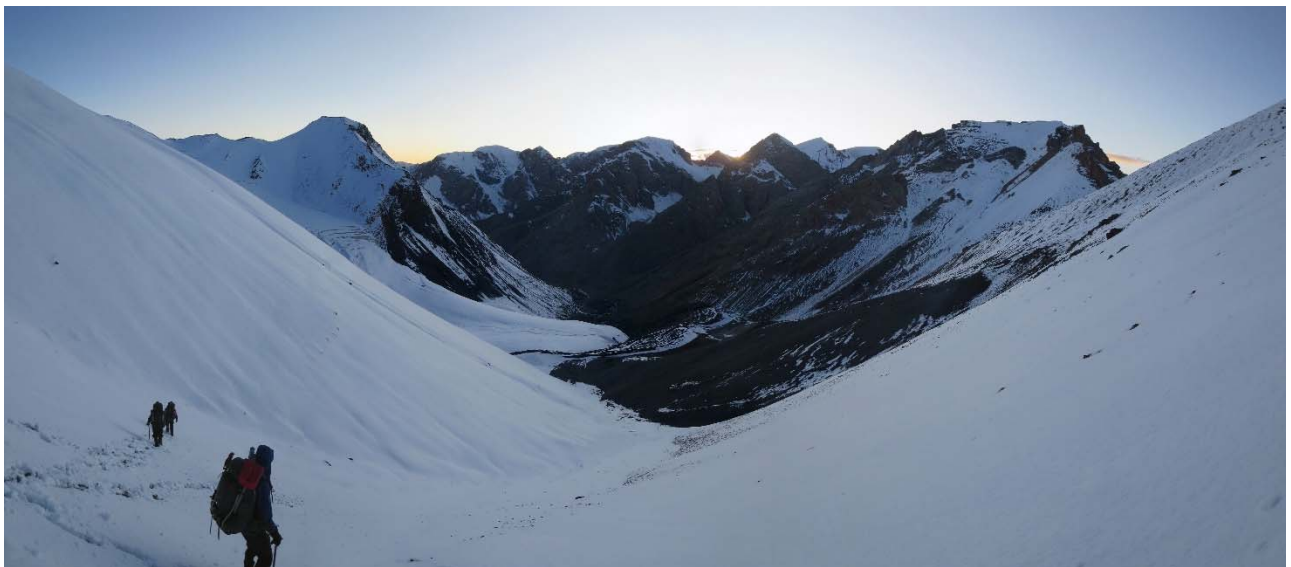
Piet. Kuiliu perėja(os) su viršūnėle tarp jų

Zigzaguodami kylame 30-40° statumo gūbriu tarp abiejų perėjos balnų. Žvalgom ar paprasčiau traversuoti į kairį artimesnį balną, ar tiesiog perlipti per viršūnėlę, kur daugiau uolų. Žvalgybos metu praminamos pėdos beveik iki pat perėjos, taip pat čia atrodo paprastesnis kelias. Per 30 min visi sulipam ant perėjos. Viename ture nieko nerandame. Galimai yra kitas, tik šiuo metu užsnigtas. Paliekam savo raštelį, fotografuojamės, valgom kalnietiškus ledus, pakrikštijam Robertą.

Vaizdas nuo Piet. Kuiliu perėjos į rytus

Žemyn pradedam leisti saulei jau pasislėpus už kalnų sniegininiu 30-35° šlaitu. Sniego iki pusės blauzdų. Nusileidus statesnę atkarpą, laikomės dešinės ir pirmoje vietoje su tekančiu vandeniu ledyno kišenėje stojame nakvynei. Iki čia ateiname per 30 min. Aukštis 4000 m.

Leidžiamės nuo Piet. Kuiliu perėjos į vakarus

Rugpjūčio 22 d. (4 žygio diena)

Visiems ryte šiek tiek skauda galvas. Neskubėdami kraunamės daiktus ir 9:55 išeinam. Toliau judame dešine ledyno kišene. Po 10 min ėjimo, mažo upeliuko vaga leidžiamės link iš ledyno ištekančios upės stambia morena.

Vaizdas nuo ledyno kišenės gūbrio. Kairėje Šiaurinė ir Pietinė Kuiliu perėjos

Žvilgsnis į nusileidimą slėniu žemyn

Žvilgsnis atgal į Piet. Kuiliu perėją iš vakarų

10:20 stojame dešinėje upės pusėje žvalgybai. Žemiau upė suteka į kanjoną. Nors mums ir reikia nuo žemiau upių santakos sukti į dešiniau esantį slėnį, pasirenkame du kartus kirsti upę, nes dešinys krantas status ir kyla ganėtinai aukštai, kur mums nereikia. Akmenimis perėjus upę į kairę jos pusę, perlipę gūbriuką, vėl leidžiamės prie upės ir kertame ją, kur vaga išsiskiria į dvi atšakas. Užlipame ant žalios ir kvepiančios terasos su nuostabiu vaizdu į Ak-Širako masyvą.

Žolinė terasa upių santakoje ir AkŠirako masyvas tolumoje

Šiek tiek pasidžiaugę vasariška nuotaika, pradedame kilti palei Ryt. Kuiliu upę į jos aukštupį. Turime tik vieną ataskaitą, kurioje aprašoma praėjimas tarp dviejų naujų perėjų aukštai slėnio viršuje. Nauji vaizdai mus džiugina visą dieną. Pirmiausia mus pasitinka upės išgraužtas uolų tarpeklis. Einame kaire upės puse netoli tarpeklio viršaus. Randame nežymų kanopinių kalnų gyvūnų taką (daug pėdsakų).

Vak. Kuiliu upės slėnis ir uolų tarpeklio tik įsukus į jį

Vak. Kuiliu upės slėnis ir led. Nr. 254 jo gale

Po 15 min ėjimo tarpeklis baigiasi ir 12:00 mes nusileidžiame prie upės. Nuo čia slėnis visai lėkštas, šalia upės lygus ir patogus ėjimas, nors ir be tako. 12:55 stojame pietų. Vieni snaudžia, o kiti gėrėsi šalia stūksančia vertikalia gal 400m aukščio uolų siena, apie kurią nieko nežinojome.

Vak. Kuiliu upės slėnis

14:20 judame toliau. Kylame neskubėdami ir toliau grožėdamiesi niekieno nepažintais vaizdais. 15:30 prieiname ledyną, iš kurio išteka mūsų visą pusdienį sekta upė. Ledynas suka į kairę, o mums reikės į dešinę. Besižvalgant tolimesnio kelio dangų užtraukia tamsūs debesys. Statome palapines keli šimtai metrų nuo ledyno ant lygios morenos ir pasilieiname čia nakvynei. Pradedama lynoti, vėliau snyguriuoti. Aukštis 4030 m. Didžiąją dienos dalį buvo saulėta.

Led. Nr.254 netoliese

Rugpjūčio 23 d. (5 žygio diena)

Iš ryto Vytautas nusivemia, bet sako, jog gerai išsimiegojo ir jaučiasi visai neblogai. 8:35 išeiname iš stovyklos. Nuo šalia esančio ledyno galo sukame dešinį ir statokai kylame palei nedidelį upelį kairiu jo krantu. Vytautas eina labai lėtai – nukrauname šiek tiek svorio. 9:05 išlipame statesnę atkarpą ant lygaus akmeninio lauko.

Pirmoji statesnė atkarpa. Dešinėje – led. Nr 254

Priešais mus jau kitas ledynas (nr. 253), su stačiais ir aukštais šlaitais. Vakar išžvalgius užlipimą ant jo per dešinę pusę ir nieko gero neradus, pasirenkame apeidinėti ledyną iš kairės. Per 30 min užkylame statesnę atkarpą – Vytautas eina visai be kuprinės, kurią užneša kiti atkarpas įveikdami du kartus. Tokia taktika praeiname dar vieną atkarpą dešiniuoju ledyno rankliufts.

Ledyno nr. 253 rankliuftas

11:00 užlipame ant ledyno. Jau ir anksčiau galėjome tai padaryti, tačiau šonu apėjome dar vieną ledyno laiptą taip išvengdami didelių plyšių. Dedamės kate, rišamės į ryšius. Vytautas eina su iki 10 kg sveriančia kuprine. Ryšys su juo priešakyje, nors ir juda pastebimai lėčiau, tačiau ženkliai neatsilieka nuo pirmojo ryšio benarpliojančio saugų praėjimą tarp daugybės ledyno plyšių.

Vaizdas palipus į šlaitą nuo pietų vietos

Ledynas uždaras, sniego iki pusės blauzdų. Bandome laikytis arčiau centro, vėliau vis platinant plyšiams sukame link dešiniojo ledyno krašto. Plyšių daug, gaištame nemažai laiko ieškodami jų apėjimų. 14:25 stojame dešiniame ledyno krašte prie pat uolų pietums. Užslenka tamsesnės debesys. 15:00 toliau judame ryšiais po tris. Po 10 min išeiname į ženkliai mažiau suplyšinėjusią ir lygesnę ledyno dalį. Perėja atrodo ranka pasiekiamą, bet vis dar judame lėtai ir iki jos papėdės ateiname tik 17:15. Dangus vėl aptemsta ir lengvai snyguriuoja.

Tolumoje kairėje bevardė perėja

Perėjos šlaitas apie 30-35°. Sniegas negilus. Pirmame šlaito trečdalyje ledo tilteliu pereiname nedidelį bergršrundą. Ant perėjos visi susirenkame 18:10. Šiek tiek sninga, matomumas gana prastas. Žvalgom galimus nusileidimo kelius. Vienas variantas leisti tiesiai žemyn lediniu 50-60° šlaitu, šalia kurio ant perėjos kabo didžiulis serakas arba traversuoti gūbriu į šiaurę ir leisti į kitą slėnį esant mažesniai šlaito kampui ir saugesniai maršrutui. Žemiau kitame slėnyje ant ledyno taip pat matosi nemažai plyšių. Už kelių valandų bus tamsu, Vytauto sveikata atrodo nesuprastėjusi nuo ryto, pats pritaria nakvynei, tad nutariame nerizikuoti šįvakar eidami nauju maršrutu ir statome palapines ant perėjos. Aukštis 4555m.

Perėjos balnas

Rugpjūčio 24 d. (6 žygio diena)

Iš ryto skendime debesyje, nukeliame pusryčius. Vytautas pabandęs atsisėsti palapinėje nukrinta atgal, kalba nerišli, šiek tiek sutrikusi atmintis, veidas pamėlęs. Palydoviniu komunikatoriumi jau vakare bandėme susisiekti su medike Lietuvoje, tačiau atsakymo negavome. Vėl bandome susisiekti su keliais Lietuvoje esančiais žmonėmis dėl Vytauto būklės. Kaip paaiškės vėliau, niekas mūsų žinučių, dėl vis dar neišaiškintų Garmin InReach problemų, negavo. Greitai negavus atsakymo suleidžiame vieną ampulę Dexamethason. Dar kart žvalgome patį paprasčiausią nusileidimo kelią. Jame kabinti virvių tikrai nereiktų. Bandome Vytautą pastatyti ant kojų, deja, nes su dviejų žmonių pagalba jis paeiti negali. Spaudžiame InReach'o SOS mygtuką ir pradedame komunikuoti su gelbėjimo tarnyba, kad mums atsiųsiu sraigtasparnį. Mes vis dar negalime išsiųsti jokių tiesioginių žinučių bet kokiems adresatams, išskyrus SOS kanalą. Gauname medikų iš Lietuvos

nurodymus kaip elgtis su Vytautu, vyksta draudimo patvirtinimas ir sraigtasparnio paieškos. Trypiame nusileidimo aikštelę. Galiausiai privatus sraigtasparnis, pakilęs iš Kazachastano, skrenda link mūsų, bet dėl blogo oro yra priverstas leistis Karakole. Greitai pakuojamės daiktus ir 18:30 pradedame nuleidinėti Vytautą žemyn tuo pačiu keliu, kuriuo atėjome vakar. Jau anksčiau uždėję Vytautui apraišus, įsegame jam virvę ir prilaikydami iš viršaus bei kai reikia traukdami iš apačios lėtai jį leidžiame sniego šlaitu žemyn. Pradžioje transportuojame jį susukę į kilimėlį ir surišę pagalbine virvute, bet šis būdas nelabai pasiteisina. Ligonį perpakuojame į tentą skirtą nuo lietaus. Šis daug geriau slysta per sniegą. Virvę tvirtinam į apraišų kilpą ir per papildomą kilpą ties čiurnomis. Keturiese tempiame iš priekio, o vienas žmogus tento kampus prilaiko iš galo ir pakelia Vytauto galvą jį pertempinėjant per plyšius. Nešamės tik vieną kuprinę, tad mažiau klimpstam, o ir sniegas jau pašalęs, tai neretai kertam kampus nuo savo vakarykščio tako ir einam tiesiai. Kartais dėl to šiek tiek įsmunkam į plyšius. Be žymesnių sustojimų 21:50 pasiekiam didelę aikštelę tarp plyšių, netoli savo vakarykštės pietų vietos. Komanda fiziškai smarkiai pavargusi, o toliau ledyne prasidės daug daugiau ir didesnių plyšių. Reiktų daug zigzaguoti, jau praeitu keliu, o aukščio numesime labai nedaug. Statome palapinę ir guldome Vytautą į ją. Ligonio būklė stabiliai prasta. Keturiese einame pasiimti savo kuprinių. Grįžtame po 1,5 val. Valgome turimus maisto likučius ir draugų įdėtą siurprizą. Vytauto būklė šiek tiek pagerėjusi. Nebeturime Dexametasono. Laurynas su Augustinu, nuo pat pradžių gyvenantys su Vytautu palapinėje, seka jo būklę visą naktį, girdo vaistais ir vandeniu bei pagal gautus nurodymus neleidžia įmigti. Paskutines tris valandas prieš atskrendant sraigtasparniui Vytautas nebereaguoja į balsą, tik į fizinį skausmą. 6:45 atskrenda sraigtasparnis ir išgabena Vytautą. Jį lydi Augustinas.

Vytautui leidžiame vaistus

Rugpjūčio 25 d. (7 žygio diena). Per. Vytautas (2A, 4555 m) – pirmas praėjimas

Išskridus sraigtasparniui tvarkomės išmėtytus ir nupūstus daiktus, krapštom sniegą iš palapinių. Laurynas kelioms valandoms atsigula numigti. Nors jau antra para pagal planą nebeturime maisto, visiems iškračius slapčiausias kišenes, visai neprastai papusryčiaujame-papietaujame ir 12:00 vėl pajudame link vis dar bevardės perėjos. Per skubėjimą stovykloje lieka šiek tiek Augustino ir Vytauto daiktų, taip pat antra palapinė, bendros alpinistinės įrangos, tad mūsų kuprinės pasipildo viršsvoriu. Kepina saulė ir nėra nė menkausio vėjelio, fizinė kondicija ne kokia – sunkoka. Per tris sustojimus 13:40 užlipam ant perėjos savo išmintom pėdom. Pietaujam, Vytauto vardu krikštijam perėją, fotografuojamės prie sukrauto turo.

Vaizdas nuo Vytauto perėjos atgal į pietvakarius

Vytauto perėjos balnas

15:20 jau apžiūrėtu lengviausiu keliu pradedam nusileidimą nuo perėjos. Pradžioje traversuojame šlaitą į šiaurę taip iš kairės (ėjimo kryptimi) aplenkdami į rytus esančią nedidelę viršūnelę. Sniegas purus, iki kelių, šlaitas apie 30-40°. Kairėje apačioje matosi bergršrundai ir kabantys serakai. Atrodo, kad tarp jų būtų galima išlaviruoti saugiu maršrutu. Deja, pabandžius leistis tiesiai žemyn, šlaitas statėja iki 50°, nebėra pakankamai sniego minti pėdoms, o virvių kabinti nesinori, tad šiek tiek pagrįžtam.

Traversuojam šlaitą nuo Vytauto perėjos rytų kryptimi

Per stačiai nusileidus tenka grįžti atgal

Tęsiame šlaito traversavimą šiaurės kryptimi. Statumas mažėja iki 30°, sniegas pasidaro kietesnis. Padarom didelį puslankį ir 17:00 nusileidžiam iki ledyno (nr. 82) išlėkštėjimo. Čia sniegas jau šlapias. Toliau leidžiamės lėkščiausia ledyno trajektorija darydami puslankį lygiagrečiai jo tekėjimo kryptčiai. Ledynas uždaras, plyšių nedaug. Nedidelį ledokričio laiptą apeidinėjame iš kairės. Padaugėja plyšių, tačiau jie lengvai įveikiami.

Vytauto perėjos šlaitas iš šiaurės rytų

Priejus dviejų ledynų (nr. 81 ir 82) susiliejimą, išsirišam ryšius ir einame po vieną. Dar kiek pasileidę, traukiame į kairę sutekėjusio ledyno kraštą ir ten palipus 100 m ant morenos 18:20 stojame nakvynei. Aukštis 3910 m. Pučia nemažas vėjas. Subėgiojame netoliese paslėpto užmetimo. Skrandžiai vėl prisipildo maisto. Visą dieną švietė saulė, su retkarčiais praslenkančiais negausiais debesėliais, beveik be vėjo.

Einame palei dviejų ledynų sutekėjimo ribą

Rugpjūčio 26 d. (8 žygio diena)

Poilsio diena. Keliamės vėlai, valgome pusantro karto didesnę maisto normą, skalbiame, žaidžiam kortom, žiūrim į žemėlapius ir perdėliojame maršrutą. Nutariame toliau tęsti žygį keturiose.

Stovykla

Rugpjūčio 27 d. (9 žygio diena)

Iš vakaro gauta prognozė pasitvirtina – tik papusryčiavus, vos aukščiau mūsų stovyklavietės pasikabina itin tirštas debesis ir nepasitraukia iš čia visą dieną. Toliau žaidžiame kortomis ir valgome ir taip perteklinį maistą. Nusprendžiame iki kito užmetimo valgyti 6 žmonių maisto davinį ir nieko nepaliekame.

Rugpjūčio 28 d. (10 žygio diena). Per TGS (3A, 4550)

Po dviejų dienų poilsio šiek tiek lėčiau pakuojame daiktus ir išeinam 9:50. Stačiai krentantį ledyno galą apeiname iš dešinės pusės, kur randame lėkštesnį užlipimą ant jo. Kačių nesidedame. Per 40 min išlipame ant lėkštos ledyno dalies. Ledynas uždaras, bet beveik be plyšių. Aplink lygūs sniego laukai, vėl kepiną saulė. Laikomės ledyno kairės pusės keliolika metrų nuo jo krašto.

Užlipimas ant ledyno nr. 81

Per 40 min išlipame ant lėkštos ledyno dalies. Ledynas uždaras, bet beveik be plyšių. Aplink lygūs sniego laukai, vėl kepina saulė. Laikydami ledyno kairės pusės keliolika metrų nuo jo krašto darome lanką ir užsisukame į šiaurę. 12:10 prieiname nežinomos perėjos papėdę, pietaujame.

Ledynas nr. 81

Ledynas nr. 81

12:50 pradedame pakilimą. Užlipti ant priešais esančio ledyno liežuvio atordo galima per kairę pusę, bet ant ledyno aiškiai matomi akmenys sufleruoja, kad ši vieta yra pastoviai apšaudoma iš aukščiau esančio uolinio šlaito. Patogiai užlipus ant ledyno tektų traversuoti kaip tik tiesiai po ta uolų siena. Renkamės saugesnį, bet sudėtingesnį variantą – kylame stačiai į viršų nedidelio upeliuko vaga. Vandens nedaug, o akmenys stabilūs. Kairėje pusėje status ledyno liežuvio šlaitas, o dešinėje gana smulki morena. Po 50 min lipimo upeliuko vaga baigiasi.

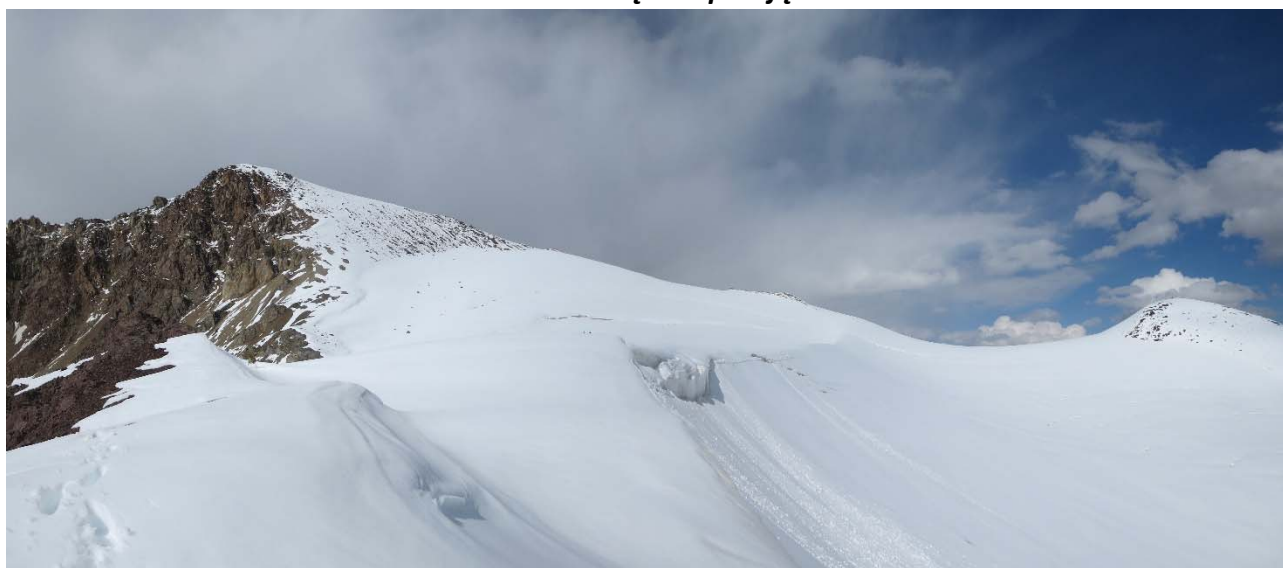

Pakilimo į TGS perėją papėdė

Dar 35 min į viršų lipame laikydamiesi 10-15 m atstumu į dešinę nuo ledyno krašto vidutinio stambumo morena. Išlėkštėjus šlaitui sukame dešiniau ir tęsiame kopimą stačia apsnigta smulkia morena. Sniego ties alpinistinių batų aulais, miname pėdas. Statesnį maršrutą pasirenkame nenorėdami priartėti prie akmenimis apšaudyto snieginio lauko, kuriuo užlipimas į perėją būtų lėkštesnis. Dar per 35 min 15:30 susirenkame ant perėjos balno.. Čia gal 500 m ilgio snieginis plato. Viso pakilimo metu statumas iki 45°.

Pakilimas į TGS perėją

TGS perėjos plato ir VGTU viršūnė (kairėje)

Už 50 m pietų kryptimi nuo išlipimo ant perėjos pastebime sukrautą akmeninį turą. Randame pirmųjų įkopėjų 1986 metų raštelį. Kalnų turistai iš Uzbekistano šią perėją pavadino TGS – Taškento kalnų sekcijos vardu. Šiek tiek nuliūstame, nes tikėjomės į šią perėją užlipti pirmieji, tačiau kartu ir džiugu pabūti pamirštos istorijos atradėjais (informacijos apie uzbekistaniečių žygį grįžę namo taip ir neradome). Keliese einame išžvalgyti nusileidimo kelio į kitą perėjos pusę. Snieginis šlaitas neatrodo labai status, tačiau uzbekistaniečiai perėją įvertino 3A sudėtingumo kategorija. Matyt sulauksime siurprizų. Taip pat apžiūrime šalia esančios bevardės viršūnės keterą. Nusprendžiame rytojaus dieną į ją lipti. Maždaug per plato vidurį įrengiame stovyklą. Aukštis 4550 m. Aplinkui atsiveria įspūdinga panorama – vakaruose už Karakolo leidžiasi saulė, o į pietus kaip ant delno matosi mūsų paskutinių kelių dienų maršrutas.

Vaizdas nuo TGS perėjos turo į ledyną nr. 81

Vakaro panorama iš stovyklos

Rugpjūčio 29 d. (11 žygio diena). Rad. Virš. VGTU (2A, 4862) – pirmas įkopimas

Nevalgę pusryčių 6:30 be kuprinių pajudame link bevardės viršūnės vakar numatytu keliu. Kertame perėjos plato ir nepriėjus jo rytinio krašto sukame į kairę – lipsime pietrytine ketera.

Pietryčių ketera į vis dar bevardę viršūnę (nuotrauka jau nusileidus nuo jos)

Einame su katėmis susirišę viename ryšyje. Sniegas sušalęs, tad nė kiek neklimpstame ir judame greitai. Pradžioje sniego šlaitu, vėliau seka statesnis apsnigtų uolų intarpas, o po to apie 35° paskutinis snieginis pakilimas iki viršūnės. Visoje ketroje laikomės atokiau nuo dešinėje pusėje kabančių karnizų. 7:10 pasiekiamo viršūnę. GPS rodo 4862 m aukštį.

Panorama nuo VGTU viršūnės šiaurės rytų kryptimi

Danguje nė debesėlio ir beveik jokio vėjo. Atsiveria nuostabi panorama – toľumoje galima atpažinti Chan Tengrio ir Pobedos viršūnes, gerai matosi pagrindinis Terskey Alatau kalnagūbris ir Aksu sienos lietuviškos viršūnės bei mūsų jau praeitas maršrutas su Kuiliu ir Ak-Širako masyvais toľumoje. Fotografuojamės, krauname turą ir paliekam raštelį, viršūnę pavadinę VGTU vardu. 8:00 pradedame leisti ir per 20 min tuo pačiu keliu pasiekiamo savo stovyklavietę.

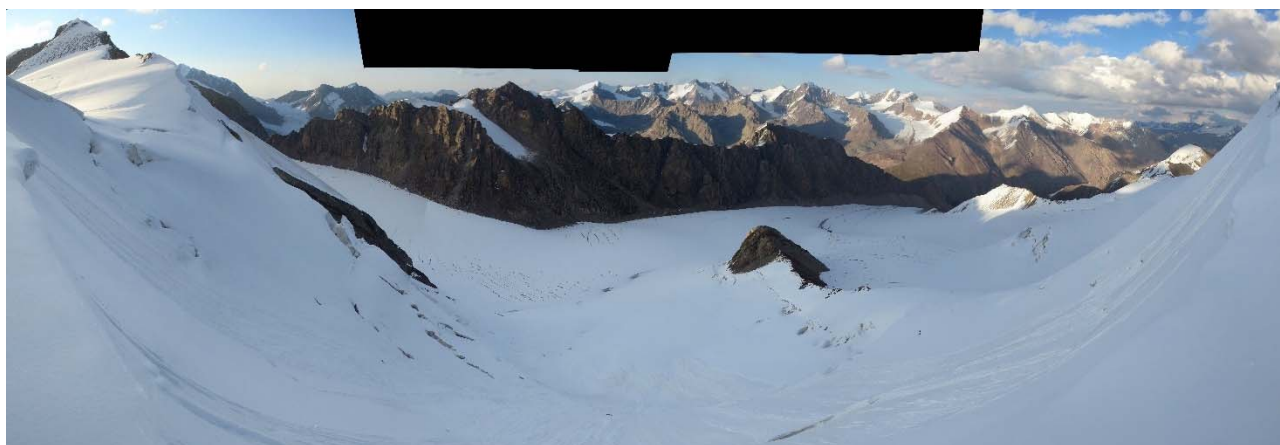

Panorama nuo VGTU viršūnės pietryčių kryptimi

Nusileidimas nuo VGTU viršūnės pietryčių ketera

Pusryčiaujame ir susipakavę daiktus 10:40 pajudame link rytinio TGS perėjos plato krašto. Saulė jau aukštai danguje ir mes pradedame klimpti sniege. Tarp VGTU viršūnės ir nedidelės viršūnėlės į rytus nuo jos, lendame į platų pažemėjimą. Laikydami dešinės apeiname platų plyšį.

Nusileidimas nuo TGS perėjos. Kairėje VGTU viršūnė (08.28 vakaro nuotrauka)

Neradę ledo, ant ledkirčių 11:10 kabiname pirmą virvę. Pasileidus 5 m, dalis komandos vis pakartotinai įsmunka į užsnigtą bergršundą, šlaitas apie 45°. Antrą virvę kabiname ant ledsriegių. Tolimesnė šlaito dalis su nedaug sniego, išlenda ledas. Matosi daugybė nuvažiavusių paviršinių lavinų pėdsakų. Leidžiamės įstrižai į dešinę taikydami į cirko vidurį, kur vakar buvome nužiūrėję paprasčiausią nusileidimą per nemenką bergšrundą. Iki jo pakabiname dar dvi virves ant 35-40° šlaito. Paskutinis žmogus nusileidžia dviem ledkirčiais su apatine sauga arba su išsisukančiu ledsriegiu. Penktą virvę paskutinis žmogus nulipinėja su dviem ledkirčiais ir tarpiniais saugos taškais. Tenka nusileisti vertikalia 3 m ledo sienute. Pasileidžiame kelis šimtus metrų žemyn už lavinų pėdsakų.

Nusileidimas pirmąją virvę nuo TGS perėjos

Nusileidimas trečiąją virvę nuo TGS perėjos

14:00, pietaujame, pradeda snigti ir pūsti stiprus vėjas. 15:15 vis dar smarkiai sningant pradedame traversuoti šlaitą kairėn nenorėdami nusileisti į plyšių zoną, kurią matėme iš aukščiau. Kertame ledyną įstrižai į dešinę pusę (ėjimo kryptimi) apeinant centre atsiveriančius didesnius plyšius, 15:40. Dangus vėl pragiedrėja. Toliau laikomės ledyno krašto ir peršokinėjame arba apeinam nedidelius plyšius. 17:00 pasiekiamo dar niekieno nepraeitą perėją-ledokrytį rytiniame jos krašte šalia uolų. Žvalgome nusileidimo maršrutą. Palydovinės nuotraukos nemelavo ir mes atėjome į paprasčiausią ledokričio įveikimo tašką. Nutariame šiandien nebesileisti ir rytojaus rytą sukrauti turą naujai VGTU TK perėjai. Statome palapines tarp plyšių. Aukštis 4410 m.

Įstrižai į dešinę kertame ledyną nr. 74. Priekyje dar niekieno nepraeita perėja

Stovyklavietė ant VGTU TK perėjos. Fone VGTU viršūnė

Rugpjūčio 30 d. (12 žygio diena). Per VGTU TK (2B, 4410) – pirma pralipimas

Keliamės vėliau, nes šiandien nueiti ne tiek ir daug. Robertas naktį miegojo itin neramiai vis girdėdamas trūkinėjantį ledyną. Sukrauname turą rytinėje perėjos pusėje ant uolų iškyšulio. Fotografuojamės VGTU viršūnės fone.

Nusileidimo nuo Sniežnaja fantazija perėjos. Vaizdas žvelgiant nuo Ryt. Aštor ledyno

Nusileidimą nuo perėjos pradedam 10:40. Keletas metrų nuo uolų ant ledsriegių kabiname pirmąją virvę. Kažkur po ledu girdisi tekantis upeliukas. Matosi daugiau mažiau tiesus nusileidimas ledo-sniego šlaitu iki ledokričio laipto pabaigos. Visur kitur dideli ir byrantys ledo bokštai.

VGTU TK perėjos ledokritis. Įrengiama stotis pirmajai virvei

Leidžiamės kiek įstrižai į kairę toliau nuo dešinėje pusėje esančiu uolų, kur matosi gausiai pribirėjusių akmenų. Statumas 50-55°. Antra virvė 45-50°. Prašokam du bergršrundus. Abi virves nusikabinam su išsisukančiu ledsriegiu. Toliau dviem ryšiais pasileidžiam kelis šimtus metrų į priekį ir sustojame saugioje zonoje 12:30.

Nusileidimas nuo VGTU TK perėjos

VGTU TK perėjos ledokritis VGTU viršūnės fone

Susirišę po du į ryšius kertame šiek tiek kairiau ledyno centro, kur tarp lygiagrečių plyšių persimetam į dešinę jo pusę. Toliau plyšių nedaug. Per 40 min pasiekiam ledyno pabaigą, kuri skiriasi į du liežuvius. 13:20 einame žvalgytis. Kaip ir tikėjomės, paprasčiau atrodo kairysis liežuvis, kuris į Karakaltor ledyną įsijungia aukščiau. Dešinysis liežuvis baigiasi avinų kaktomis ir iki pagrindinio ledyno dar lieka apie 250 m peraukštėjimo. Pietaujame. Dangus aptemsta, plink Džigitą trankosi žaibai, išsitempiam tentą nuo lietaus, bet audra iki mūsų neateina.

Kairysis ledyno nr. 71 liežuvis besileidžiantis į Ryt. Karakoltor ledyną

16:00 pradėdame nusileidinėti jau išsirišę iš ryšių, bet dar su katėmis. Greitai ledą pakeičia, stambi morena. Labai daug gyvų akmenų. Per 1 val. 15 min. Nusileidžiame iki Karakoltor ledyno. Be kačių kiek kėblokalį įveikiame ties ledyno bortu tekančią ledinę upę statokais krantais. Bandome pereiti į ledyno kairiąją lėkštesniąją pusę, bet mums kelią pastoja šį kartą jau visai ne maža ledinė upė. Leidžiamės palei ją, kol galiausiai upė neria gilyn po ledynu ir mes galime eiti norima kryptimi. 18:05 nusileidžiame iki ledyno galo kairioje jo pusėje, kur upė išteka iš po ledyno. Toliau leidžiamės kairiuoju upės krantu. 15 min einame per didelių akmenų sąvartynus, po to upės krantai išlygėja. 19:00 stojame nakvynei prie pirmos žolytės, netoli paskutiniu didesniu Karakoltor upės intaku iš Ryt. Karakoltor ledyno. Aukštis 3550 m.

Nusileidimas link Ryt. Karakoltor ledyno

Prieiname Ryt. Karakoltor ledyną

Leidžiamės Ryt. Karakoltor ledynu žemyn

Rugpjūčio 31 d. (13 žygio diena)

Vėsus rytas stovykloje. Fone Vak. Karakoltor ledyno pabaiga

Išeiname 9:35. Nesunkiai akmenimis peršokame per deš. Karakoltor intaką. Einame netoli upės vagos su kartais vis atsirandančio tako užuomazgomis. Reljefas tikrai neblogas, panašiai kaip ir kitoje upės pusėje, kur turėtų eiti geresnis takas. 10:20 sustojame prie didelių akmenų lygioje aikštelėje. Andrius su Laurynu beboulderindami iki kraujo nusitarkuoja pirštus. Judam toliau ir per 20 min pasiekiam iš nr.60, 61, 62 ir 63 ledynų sutekančią upę, stačiu šlaitu garmančią į pagrindinę upę. Jokių šansų nei peršokti nei perbristi nėra. Aukščiau santakos brendame per Karakoltor upę. Vandens ties keliais. Perbridus atsiduriame žalioje kišenėje, kur statom palapines ir paliekam visus daiktus.

Iš nr. 60, 61, 62 ir 63 ledynų sutekančios upės santaka su Karakoltor upe

Su tuščiomis kuprinėmis 12:30 pajudame žemyn link žygio pradžioje palikto užmetimo. Iki pat pabaigos judame dešiniąja upės puse. Dažniausiai takas puikiai matomas ir eina kiek atokiau nuo upės. Yra keletas upės prispaudimų ir didesnių kalvų. Augmenija kartais badosi.

Kairiojo Karakoltor upės kranto uolienų spalvos ir erdvinės struktūros

Dešinysis Karakoltor upės krantas besileidžiant žemyn

15:40 brenam per Ašutor upę 200m nuo santakos su Karakoltor. Srovė stipri ir vandens 10 cm virš kelių, bet tvirtai susikibę visi kartu praeiname be didesnių problemų. 16:05 pasiekiame užmetimą. Labai džiaugiamės radę jį nepalietą. Paskutinei žygio daliai nutariam nebeimti papildomai 2 žmonių maisto normos ir palikti ją piemenims. Perpakuojuame maistą, pietaujam-puotaujam. Ateina piemuo. Dar užsukam pas jį trumpam išgerti arbatos, atiduodam perteklinį maistą ir kurą. 18:15 pajudam atgal. Vėl toje pačioje vietoje kertame upę. Stovyklą pasiekiam jau senokai sutemus 21:00. Keliasdešimt metrų prieš stovyklą ant tako sutinkam lapę baltai rusvu kailiu. Jokių vagysčių neaptinkam. Aukštis 3370 m.

Rugsėjo 1 d. (14 žygio diena)

Ryte ilgai džiaugiamės žaluma ir šiluma. Brenam per Karakoltor upę toje pačioje vietoje kaip ir vakar, skalbiame ir maudomės abiejose jos pusėse.

Karakoltor upės vagos išsišakojimas žvelgiant iš stovyklavietės

11:05 zigzaguodami pradedam kilti į 40° žolinį šlaitą. Laikomės apie 50 m atstumu nuo dešinėje (ėjimo kryptimi) liekančios upės. Kuprinės sunkios – kylame lėtai. Su vienu ilstelėjimu 12:15 išlipam ant žolinės terasos. Netrumpai pasiilsėję ir pasidžiaugę paskutiniaisiais žalumos vaizdais 12:50 nulipam prie upės. Pradžioje einame šalia jos, vėliau sekdami turus, kurių čia nestinga kylame šiek tiek kairiau į šlaitą. Nežymus takas tai pakyla, tai nusileidžia arčiau upės. Kartu su pagrindinės upės vaga darome lanką į šiaurės vakarus. Po 40 minėjimo stojame pietums likus keliems šimtams metrų iki ledyno nr. 61 pradžios. Ilgai pietaujame ir svarstome koku maršrutu baigti žygį.

Nuo žolinės terasos leidžiamės prie upės. Tolumoje kairėje Vilniaus Universiteto viršūnė

15:10 pajudame link ledyno. Užlipame ant jo kairėje (ėjimo kryptimi) pusėje. Šlaitas gana lėkštas ir apsinešęs smulkiais akmenukais, tad kačių neprireikia. 15:50 stabtelime ledynui išlėkštėjus.

Ledynas nr. 61

Toliau judame jo centru. Viena ledyno atšaka suka į kairę, o mes einame toliau link savo posūkio į dešiniąją atšaką (ėjimo kryptimi), kuri veda link Stiopkino perėjos. Tarp ledyno centro ir kairiojo jo krašto atsiranda didelio skersmens ledyno įdubos, kurios einant toliau vis platėja ir gilėja. Pradžioje mes jas apeiname iš kairės. Šiek tiek prieš mūsų posūkį 17:30 užsidedame kates ir kertame duobėtąją ledyno dalį išeidami į kairįjį jo kraštą. Apie 30° šlaitu kylame savo ledyno atšaka aukštin. 18:45 stojame nakvynei ant ledyno lygesnėje aikštelėje, kur prasideda užsnigti plyšiai. Aukštis 4230m.

Dešinėn ledyno nr. 61 atšaka suka link Stiopkino perėjos

Ledynas nr. 61 iš nakvynės vietos

Rugsėjo 2 d. (15 žygio diena). Per. A.Stiopkino (2A*, 4525)

Besipakuojant daiktus per 10 min lyg iš niekur visas slėnis prisipildo audros debesimis. Akimirksniu pakyla didžiulis vėjas ir pradeda vertikaliai snigti. Laikome daiktus prispaudę rankom ir kojom, kad jų negrįžtamai neišpūstų. Po 15 metų audra nurimsta ir vėl pragiedrėja.

Pakeliui link Stiopkino perėjos

Startuojam 9:10. Susirišam į vieną ryšį ir užsidedam kates. Per plyšius veda mažiau patirties turintis Vladas, ledynas uždaras. Plyšių nemažai, bet jie nedideli. Per du užėjimus 11:10 pasiekiam Stiopkino perėjos papėdę. Perėjos pakilimą vis užtraukia debesys, snyguriuoja.

Stiopkino perėja iš vakarų

Centrinis kuluaras kyla šiek tiek į kairę ir yra smarkiai status bei labiau naudojamas nusileidinėti nuo perėjos. Mes kilsime kairesniu akmeniniu kuluaru. Šis plačiausias papėdėje ir kildamas įstrižai į kairę susiaurėja iki butelio kakliuko ir tada suka dešinėn bei vėl išplatėja. Kurį laiką stebime savąjį kuluarą ir juo krentančių akmenų trajektorijas. 11:30 pradedame kilti. Pirmiausiai prieiname prie dešinėje kuluaro pusėje esančios uolų sienos, nuo kurios vis atskrenda vienas kitas akmuo. Palei sieną įstrižai į kairę kylame vidutine ir smulkia morena vis prisilaikydami rankomis už uolų. Keletas metrų prieš susiaurėjimą sustojame. Čia gera vieta pasislėpti nuo krentančių akmenų po virš galvos išsikišančia uola. Iki čia ateinam nepakabinę virvės, bet vietomis po negausia morena išlenda ledas, o šlaitas apie 35° - virvė tikrai būtų nepamaisiusi. Pirmasis komandos narys su kuprine (geriau būtų lipęs be jos) pralipa susiaurėjimą ir už 40 m kuluare ant didelio akmens iš kilpų daro stotį. Aplink uolienos „supuvusios“ - neatlaikiusios su apkrova tikrintos uolinės įrangos sutrupa į šipulius. Toliau įstrižai kylame į dešinę pusę. Antroji virvė prasideda uolomis ir sniegu, tada 10 m ledo intarpas ir vėl sniegas ir uolos. Šlaito statumas abiejose virvėse apie 45°.

Antroji virvė į Stiopkino perėją

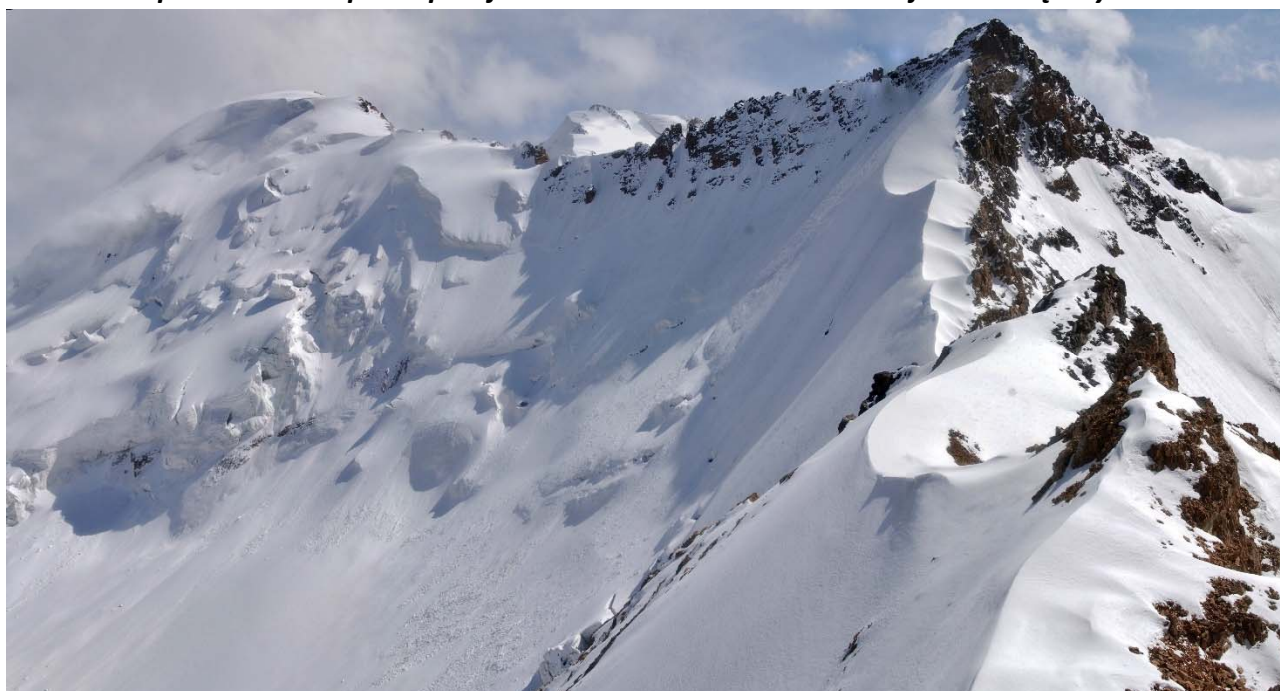

Antroji virvė į Stiopkino perėją

Antroji virvė išveda į akmeninę lentyną, nuo kurios į perėją kabinti virvės nebereikia. Čia matosi daug kilpų aplink akmenis ir keli kabliai nusileidimui į statesnį kuluarą. 14:00 visa komanda ant perėjos. Turas kiek aukščiau šiaurinėje perėjos pusėje ant uolų iškyšulio. Viso pakilimo metu nesiliovęs nedidelis snygis baigiasi, tačiau vis dar stipriai pučia vėjas.

Išlipimas ant Stiopkino perėjos balno. Turas sukrautas kairėje ant uolų iškyšulio

Stiopkino perėjos balnas. Kairėje M. Mažvydo viršūnė

14:40 pradėdame leisti į rytus ant Saryčat ledyno. Pakabiname dvi virves ant ledsriegių. Ištraukinėjant pirmąją virvę, nulūžta išsisukančio ledsriegio galva. Nusikabinam virvę su apatine sauga leidžiantis dviem ledkirčiais. Virvės pradžioje apie 5m aukščio 55-60° ledo sienutė, vėliau kampas sumažėja iki 45°. Antrąją virvę du paskutiniai žmonės nulipa „kojomis“ su ryšiu. Šlaitas apie 40°, tačiau giliame sniege jaučiamės stabiliai. Pasileidę iki ledyno išlėkštėjimo 15:30 stojame pietų. 16:25 pradėję judėti smarkiai klimpstam giliame sniege vis prasmėgdami iki kelių. Vėl pradeda lengvai snigti. Ledynui kiek pastatėjus, atsiranda daugiau plyšių, bet jie nedideli ir gerai užsnigti, tad einam kiaurai. 18:00 stojam nakvynei lygesnėje vietoje dar nenusileidus iki kairėje pusėje liekančio nunatakų (ėjimo kryptimi). Aukštis 4110 m.

Nusileidimas nuo Stiopkino perėjos balno į rytus

Stiopkino perėja iš rytų. Dešinėje Nemuno viršūnė (09.03 ryto nuotrauka)

Rugsėjo 3 d. (16 žygio diena). Per. Chatidži (2A*, 4170)

Susirįšę ryšiais išeiname 9:30. Keliolika metrų pasileidžiame žemyn ir apsukę uolinį nunataką iš dešinės, zigzaguodami sukame į kairę link Chatidži perėjos. Per 15 min užkylame statesne ledyno dalimi ir beveik idealiai plokščiu ledynu 10:05 pasiekiamo Chatidži perėjos balną ties iš dešinės pusės nusleidžiančia uolų ketera. Sniegas vis dar kietas, tad judame greitai.

Saryčat ledyno aukštupys. Dešinėje Chatidži perėja.

Turas sukrautas ant didelio akmenio prieš perėją. Fotografuojamės ir žvalgome dar vieną nepraliptą perėją į rytus nuo Chatidži. 11:20 pradedame leisti nuo perėjos. Žemyn kuluaru veda apie 45° sniego-ledo šlaitas. Sniego daug, bet vietomis atsiranda uolų intarpai ir kai kur išlenda ledo lopinėliai, tad kabiname virves. Pirmosios virvės gale nerandame saugios vietos įrengti stočiai, todėl prijungiame dar vieną virvę ir per abiejų ilgį nusileidžiame kiek įstrižai į dešinę, kur stotį įrengiame ant ledsriegių, o pasislėpti nuo vis kuluaru praskrendančių akmenų palipame kelis metrus į šoną šalia uolų sienutės. Vienas komandos narys visad stebi šlaitą. Paskutinis žmogus nulipa su apatine sauga ir dviem ledkirčiais. Nuo čia kuluaras atsiveria.

Trečioji virvė besileidžiant nuo Chatidži perėjos

Trečią ir ketvirtą virves kabiname šiek tiek įstrižai į kairę palei sniego ir morenos liniją. Paskutinis žmogus ir vėl nulipa su apatine sauga. Šlaito kampas sumažėja iki 35° ir likusią dalį iki lėkštesnės ledyno dalies nulipame dviem ryšiais, kurioje susirenkame 12:50.

Chatidži perėja iš šiaurės

Per 45 min nusileidžiame iki pirmojo kelių Ryt. Čon-Uzen ledyno atšakų susijungimo, kurį dengia apie 50 m pločio vidurinė morena. Kertame moreną ir vėl užsidėję kates leidžiamės ledyno liežuviu iki jo galo. Laikomės kairės pusės, kuri turi lėkštesnį nuėjimą. Už 5 min kelio nuo ledyno galo 14:25 stojame pietų prie pirmųjų žolės lopinėlių. Deja, nėra švaraus vandens. Ilgai pietaujame.

Leidžiamės į Čon-Uzen upės slėnį

16:30 toliau judame sekdami turus, kurie mus veda moreninės keteros viršumi. Po 15 min ėjimo gan stačiu šlaitu leidžiamės kairėn ant dar vienos to pačio Ryt. Čon-Uzen ledyno atšakos. Be kačių traversuojame švarią ledyno dalį į jo kairę pusę. Toliau žemyn leidžiamės ledyno morena ir nuo jo nulipame jau kairėje Čon-Uzen upės pusėje. 18:00 peršokame iš Vak. Čon-Uzen ledyno atitekantį upelį ir už keliolikos metrų stojame nakvynei jau paruoštose aikštelėse. Šalia čiurlena skaidrus upelis ir auga krūmai. Iš sausų šakų kuriame laužą. Aukštis 3250 m.

Nakvynės vieta žemiau Ryt. Ir Vak. Čon-Uzen upių santakos

Rugsėjo 4 d. (17 žygio diena)

Iš stovyklos žemyn pajudame 9:30. Jau einame gan ryškiu taku žymėtu akmeniniais turais. 10:25 prieiname lygią išplatėjusios upės vagą. Lauko gale kylam į kalniuką kairėje pusėje, nes palei upę eiti nebeišeina dėl prispaudimo prie uolų, nors dar ir veda keli turai. Užsilipus ant kalvos, pereiname nemažą lygų didelių akmenų lauką. Gan stačiai akmenų ir nurudusios žolės šlaitais leidžiamės žemyn. Šios kalvos papėdėje prasideda pirmieji medžiai bei ganosi gyvuliai. Prasideda gerai išmintas takas-greitkelis. 12:25 per nuvirtusią eglę pereiname Takyrtor upę. 13:20 stojame pietų. Pasikalbame su vietiniu piemeniu. Šiek tiek lynoja. 14:45 tęsiami nusileidimą ir su dviem ilgesniais pailsėjimais 17:20 pasiekiam Altyn-Arašan kaimelį. Dangus aptemsta, o mes vietiniame bare randam alaus ir su belgų trekintojais leidžiame vakarą iki vėlumos. Palapines nemokamai pasistatome ant lygios žolės šalia valgyklos-kavinės pastato.

Žvilgsnis atgal besileidžiant kairiu Čon-Uzen upės krantu

Ryt. Čon-Uzen ledyno ledokritis ir Aksu siena

Rugsėjo 5 d.

Su mašina, kuri turi mus nuvežti žemyn į Karakolą, atvažiuoja ir Vytautas su arbūzu ir lepioškomis. Atrodo žvalus ir sveikas. Džiaugiamės susitikę. Vairuotojo paprašome sustoti šiek tiek už kaimelio ribų. Pėsčiomis leidžiamės prie upės ir takeliu palei ją po 15 min ėjimo visi sukrentame į karšto vandens vonią. Dabar jau tikrai žygio pabaiga.

Žygio pabaiga

5. Medicininė ataskaita

Žygio metu vaistinėle buvo sudaroma iš bendrosios vaistinės, už kurią buvo atsakingas atskiras žmogus, iš privalomos asmeninės vaistinės, kurią privalėjo turėti kiekvienas grupės narys ir asmeninės vaistinės, kurią turėjo kiekvienas žmogus atskirai, žinodamas savo organizmo ypatumus ir poreikius. Bendrosios ir privalomos asmeninės vaistinės sąrašai su aprašymais ir kiekiais pateikti 1 lentelėje.

3 lentelė. Vaistų sąrašas.

Bendroji vaistinėle			
Pavadinimas	Kiekis	Vartojimo tikslas	Vartojimo būdas
1. Tvarsliavos			
Sterilios pirštinės	2 poros	Darbai su atviromis žaizdomis	Kontaktui su krauju
Medicininė vata	1 pak.	Apvalymui, tvarsčiams	
Švirkštas, 2,5 ml su adata	6 vnt.	Leidžiamiesiems vaistams	
Sterilus bintas, 10-14 cm	8 vnt.	Tvarstymui	
Pleistras, baktericidinis, didelis	5 vnt.	Žaizdų tvarkymui	
Pleistriukai maži, įvairaus dydžio	10 vnt.	Žaizdų tvarkymui	
Ruloninis pleistras	2 vnt.	Nuospaudų profilaktikai, tvarstymui	
Amoniakas	2 ml	Žmogui prikelti	
Termometras	1 vnt.	Temperatūrai matuoti	
Elastinis bintas	2 vnt.	Įvairiems patempimams, tvarstymui	
2. Žaizdų, sumušimų apdorojimas			
Betadino tirpalas	30 ml	Antiseptinis tirpalas žaizdoms	Žaizdoms (nudegimams ir kt.) gydyti, žaizdų praplovimui vandeniu (į 1 L vandens 5 lašai tirpalo). Sudėtyje turi jodo.
Betadino tepalas	20 g	Žaizdų gyjimo spartinimui	Vartoti ant žaizdos
Diclac 5%	50 g	Skausmo ir uždegimo malšinimo gelis	
Acic	2 g	Odos ir lūpų pūslelinės gydymas	Vartojimas kas 4 valandas
Bepantheno tepalas	30 g	Saulės nudegimų, odos skilinėjimo gyjimo spartinimui	Ant švarios žaizdos pagal poreikį
3. Nuskausminamieji, karštį mažinantys, antibiotikai			
Aspirin / Aspirin cardio	12 + 14 tabl.	Siplnam skausmui, kraujo skystinimui	Vartojimas iki 3 - 4 tablečių per parą. Prieš valgį.
Paracetamolis	16 tabl.	Nuo skausmo ir temperatūros	Vartojimas 3-4 tabletės per dieną
Ibuprofenas 400 mg	20 tabl.	Nuo dantų, galvos, reumatinų skausmų	Vartojimas maks. 3 tabletės per dieną
Nimesil	12 pak.	Kauliniai, raumenų skausmai	Priešuždegiminiai nuskausminamieji vaistai. Vartojimas maks. 2 pakeliai

			per dieną (ryte ir vakare po valgio)
NO – SPA 40 mg	20 tabl.	Nuo pilvo skausmų	Vartojimas maks. 3 tabletės per dieną
Ketanov	5 ampl.	Nuskausminamieji patyrus traumą	Suleisti giliai į sėdmens raumenis. Maks. 2 ampul/parą, 12 valandų intervalu.
Amoksiklav 500mg/125g	12 tabl.	Antibiotikas, infekcinėms ligoms gygyti	3 tabl. per parą
Ospamox 1000 mg	10 tabl.	Antibiotikas	1 – 3 tabl. per parą
Captohexal 25 mg	9 tabl.	Aukštam spaudimui mažinti	1 – 2 tabl. per parą
Dexamethason	8 ampl.	Kai pasireiškia kalnu liga labai rimtai, gali karkti, gargaliuoti. Smegenų edema, sunkios infekcinės ligos. Malšina skausmą, alergiją, imuninę sistemą, vėmimą.	Leisti į raumenį, 0,5 – 9 mg/ parą
4. Alergija, uždegimai, akys, ausys, nosis, gerklė			
Tavegil 1 mg	10 tabl.	Nuo alergijos	Vartojimas 1 tabl. prieš valgį, ne daugiau 6 tabl./parą. Šiek tiek migdo.
Adrenalinas	2 ampl.	Anafilaksinis šokas	Leisti į žasto ar sėdmens raumenį. Sustojus širdies darbui, leisti į veną.
Ciloxan	5 ml	Nuo akių uždegimo	I paros pirmąsias 6 valandas – po 2 lašus į nesveiką akį (arba abi akis) kas 15 minučių, likusią paros dalį – kas 30 minučių; II parą – po 2 lašus į nesveiką akį (arba abi akis) kas valandą; Nuo III iki XIV paros – po 2 lašus į nesveiką akį (arba abi akis) kas 4 valandas.
Decatilen	10 tabl.	Kosulys, pasunkėjęs kvėpavimas, gerklės skausmas	Čiulpiamos pastilės. Vartojimas kas 2 val. po vartojimo 20 min. nevalgyti. Simptomams sumažėjus kas 4 val.
Vibrocil	15ml	Slogai, peršalimui gydyti	1-2 papurškimai į kiekvieną nosies landą 3-4 kartus per parą.
5. Virškinamasis traktas			

Mezym forte	20 tabl.	Virškinimui pagerinti	Vartojimas prieš valgį 1 tabl.
Cerucal	21 tabl.	Pykinant, apsinuodijus, sustojus skrandžio darbui	Vartojimas maks. 3 kartai/dieną, naudoti tik esant tuščiam vėmimui, šiek tiek migdo
Rehydron	12 pak.	Atstatyti viduriuojant prarastas druskas	1 pak. 0,5L vandens. Vartojamas viduriuojant
Smecta	18 pak.	Viduriavimo gydymui	3 pak./d.
6. Aukštuminė liga			
Acetazolamid (Diakarb) 250 mg	20 tabl.	Aukštuminės ligos profilaktikai	Vartojimas 1 tabl. 2 kartus/dieną, pradėti gerti prieš kilimą, poveikis 12-24 valandų bėgyje. Pasireiškus AMS simptomams dozę dvigubinti.
7. Maisto papildai			
Vitaminas C	100 dražė	Maisto papildas	Vartojimas 500-750 mg./parą
8. Miegui			
Valerijonas	20 tabl.	Geresniam miegui	Prieš einant miegot
Kiekvieno žygio dalyvio privaloma asmeninė vaistinė			
Elastinis bintas	0,5 vnt.	Įvairiems patempimams, tvarstymui	
Maži pleistriukai	10 vnt.	Žaizdų tvarkymui	
Ruloninis pleistras	1 vnt.	Nuospaudų profilaktikai, tvarstymui	
Asmeniniai vaistai pagal poreikį			Prieš žygį informuoti mediką apie sveikatos būklę.

Vaistinėle buvo renkama taip, kad jos svoris ir turimų vaistų kiekis būtų optimaliausias bei vartojant vaistus minimaliomis dozėmis, vienas grupės narys galėtų būti gydomas ne mažiau kaip 3 paras. Tvarkingai supakuotos bendros vaistinės svoris — 1960 g. Atsižvelgiant į ypatingos situacijos tikimybę ir galimai susižeidus, kuriam nors nariui, atviram kontaktui su žaizdomis ir krauju skirtos tvarsliaivos buvo padalintos į dvi dalis ir jas žygio metu nešiojo 2 asmenys. Jie visą laiką būdavo skirtinguose ryšiuose, iki kol vienam jų neprasidėjo sveikatos problemos (medikui, kuris turėjo pagrindinę vaistinėle) ir kol jis nebuvo išskraidintas nuo kalnų tolimesniam gydymui. Vėliau pagrindinę vaistinėle perėmė kitas žygio dalyvis, tad ir toliau vaistinėle ir tvarliavos buvo pas du atskirus asmenis. Taip pat viso žygio metu buvo padalinti tie vaistai kurių buvo didesnis kiekis ir kurių pakuotės dubliavosi.

Planuota, jog viso žygio metu antibiotikais būtų galima gydyti du komandos narius. Taip pat, didesnis kiekis vaistų buvo imamas viduriavimui gydyti, atsižvelgiant į tai, jog viduriavimas gali pasireikšti kaip grupinis reiškinys ir vienu metu teks gydyti ne vieną komandos narį.

Žygio pradžioje keliems žygio dalyviams pasireiškė aukščio ligos simptomai, tad profilaktiškai buvo duodamos Diakarb tabletės. Tie dalyviai, kuriems „plyšo“ galvos prieš miegą vartojo Ibuprofen,

kurį jie turėjo pasiėmę savo asmeninėse vaistinėse. Veinam iš dalyvių nuo pirmų žygio dienų teko nuolat tvarstyti nutrintus kulnus, tad buvo naudojamas Betadino tepalas, bintas, baktericidinis ir paprastas pleistras.

Rimtos sveikatos problemos prasidėjo Vytautui Rukštelei, kaip vėliau išsiaiškinta pirmieji tokie požymiai pradėjo reikštis po pirmos įveiktos perėjos (Kuiliu 4200m) ir III-ios žygio nakvynės 4000 m. Ketvirtą žygio dieną buvo sunku eiti, norėjosi kuo daugiau ilsėtis, padidėjęs mieguistumas. Prasidėjo pirmi dėmesio stokos simptomai ir nuovargis. Nedidelis spaudimas krūtinėje, mažas apetitas, mažai buvo vartojama skysčių. Vakare duota Diacarb 250mg ir Ibuprofen 400mg tabletės (IV nakvynė).

Penktos žygio dienos ryte pabudus pykino, vėmė, buvo galvos skausmas. Jautėsi geriau po vėmimo, bet lėtesnis ėjimas, todėl komandos nariai nukrovė svorį. Lygiu paviršiumi eiti sekėsi gan gerai, atsiradus didesniai peraukštėjimui reikėjo dažnai sustoti, atsikvėpuoti, palyginus dažni sustojimai. Reiškėsi didelis nuovargis, silpnumas, „viskas vyksta aplinkui, be manęs“, per pertraukėles nenebūdavo atsiilsima. Gerklės srityje ir krūtinėje spaudimas, galvos skausmas, čiot suprastėjusi koordinacija. „Šlapias“ kosulys antroje dienos pusėje. Diacarb 250mg x2. Nakvynė 4555m aukštyje. (V nakvynė). Drebulys naktį. Pulsas 108 k/min, dažnesnis kvėpavimas.

Šeštos dienos (ant naujai pavadintos perėjos Vytautas 4555m) ryte 9:00 negalėjo atsikelti, koordinacija ir kalba sutrikusi, nerišli, lėta, atmintis nesutrikusi, galėjo pasakyti gimimo datą, vaikų vardus, pamėlusios lūpos ir veidas, dažnas kvėpavimas. 9:30 suleista Dexamethason 4mg i/r (į raumenį), grupė laukia evakuacijos malūnsparnio. 14:00 Dexamethason 4mg i/r. Lieka dezorientacija, mieguistumas, kosulys. Temperatūra 39,4° C, gargiantis alsavimas. Duota Paracetamolio 500mg. Skysčiai per os, prastai gėrė. Apie 15 val. nebereagavo. 17 val. Dexametason 4mg i/r. Po vaistų buvo pagerėjusi sąmonė. Gavus informaciją, kad malūnsparnis neatskris 18:30 val. komandos nariai pradėjo nuleidinėti ligonį žemyn. Nuleidimo metu buvo pagerėjusi sąmonė. 21:50 val. sustota 4350m. nakvynei (Per turimą komunikatorių „In Reach“ rekomendavo Amoksiklavo 1 tab, Ibuprofen 400mg, Rehydron, Diacarbo 250mg).

Naktį iki 2:30 sąmoningas, kalbėjo. Po to pradėjo striginėti sąmonė. Komandos nariai bandė vis žadinti. Reaguodavo į skausmą. Tuščias žvilgsnis. (VI nakvynė).

Septintos dienos ryte 5:20 buvo suduota Diacarbo 250mg. Apie 6 val. prašviesėjo sąmonė, buvo atsibudęs, negalėjo atsikelti. 6:45 atskrido sraigtasparnis kuriuo išskrido ligonis Vytautas Rukštelė ir kartu lydintis asmuo Augustinas Šueris. Sraigtasparnis Karakol'o oro uoste nusileido 7:05, o 7:20 ligonis buvo atgabentas į ligoninę Karakol'e. Buvo daromi tyrimai: smegenų magnetinis rezonansas, plaučių rentgenas, duodamas deguonis, diagnozavus plaučių uždegimą lašinami antibiotikai. Nusileidus sąmonė pagerėjo. Ligoninėje išbūta nuo 08.25 iki 09.02. Koordinacija atsistatė per 3 – 4 paras.

Kiekvieną dieną kiekvienas grupės narys, kaip maisto papildą stiprinantį organizmo atsparumą infekcijoms, gaudavo po 1 tabletę vitamino C (ryte) ir po 1 šnypščiančią tabletę multivitaminų skonio (per pietus).